

KAYSERİ LİSESİ

YIL 12 SAYI 31 NİSAN - MAYIS - HAZİRAN 2004

1940-1941 Eğitim Yılı

Mektebin Adı Kayseri Lisesi	Sınıfı 1940-1941	Zairin Adı ve Soyadı Latife Gazi M. Kemal

Zairin Mektebi hakkında bilgileri

Kayseri Lisesi'ni müdürü ile, muallimleri ile, bütün talebesi ile Cumhuriyetin ateşi, feyizli bir ocağı bulduk.

Latife Gazi M. Kemal

Mulherem Zeynepçilete Mahsus Hatıra Defteri

Mektebe bir hatıra olmak üzere zair tarafından hediye edilecek olan fotograf mahallî:	Zairin İsmi ve Sıfatsı
	Zairin Mektebi Teğül Tarihi

14 Teşrinievvel 1340

Zairin Mektebi hakkında bilgileri

Kayseri Lisesi'ni müdürü ile, muallimleri ile, bütün talebesi ile Cumhuriyetin ateşi, feyizli bir ocağı bulduk.

Gazi M. Kemal

Latife Gazi M. Kemal

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ

Kayseri Lisesi Yayın Kolu
Faaliyetidir.

Yıl: 12 Genel Sayı: 31
2003-2004 Öğretim Yılı
Sayı:2

Sahibi

Ömer Güven (Okul Müdürü)

Yazı İşleri Müdürü

Şerife Öztürk (Md. Yrd.)

Yayın Kolu

Alper Doğan (Edb. Öğrt.)
Şemsettin Kaya (Felsefe Öğrt.)
V. Ali Tok (Edb. Öğrt.)
Kâni Çınar (Edb. Öğrt.)

Seçici Kurul

Celil Pehlivanoglu (Tarih Öğrt.)
Cemal Çevik (Matematik Öğrt.)
Elvan Doğan (Edeb. Öğrt.)
Yusuf Ünsal (İng. Öğrt.)
Fikri Ulusoy (Psikolojik Danışman)
Erdoğan Özdemir (Almanca Öğrt.)

Şule Aslan 11 / P
Betül Göze 11 / S
Semra Sevim 11 / P
Gazi Göçmen 2 / B

Haberleşme Adresi

Kayseri Lisesi Dergisi
P.K. 246
Tel: 0 352 222 89 04
Faks. 0352 231 13 62 Kayseri

Web & Mail

Http://www.kayserilisesi.com
kayserilisesi@kayserilisesi.com

Dizgi - Grafik
M.Ali ECEVİT

Baskı

GEÇİT OFSET MATBAACILIK

Orta Sanayi Bölgesi Gazibey Cd.
No.26 Kat 1 (Anatamir Karşısı)
KAYSERİ
Tel. 0352 320 48 61-64
Faks. 320 48 55

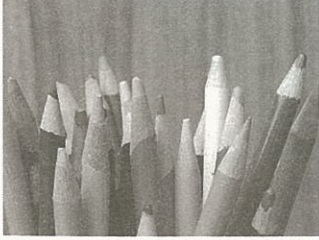
Yazıların içeriğinden
Yazarları sorumludur.

İÇİNDEKİLER

- 2 Takdim / Yayın Kolu
- 3 Cumhuriyet ve Kayseri Lisemiz / Ömer Güven
- 4 Dün Bugün Yarın
- 5 Atatürk Kayseri Lisesinde
- 6 Bir Kayseri Liseli Abdullah GÜL
- 7 Okulumuzun Şeref Günü
- 8 Karanlıklar Kovulmayı Bekliyor
- 9 Vatan Sağolsun
- 9 Kim Yaşiyor
- 10 Bir Şans Ver Ey Yaşam
- 11 Atanın Millet Sevgisi
- 12 Hüznün ve Mutluluk
- 14 Zamana Yolculuk
- 15 Atatürk
- 16 Gesi Bağları
- 18 Güneş Tutulması
- 19 Yaşasaydım Anlatmazdım
- 20 Kayseri'ye Özlem
- 22 Kayseri Lisesi Olmak
- 23 19 Mayıs'ın Anlamı
- 25 Çiçeklerin Dili
- 26 Güldüren İsimler
- 27 Kitap Şehir Hayalet
- 29 Okulumuzdan Haberler
- 33 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/A
- 34 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/B
- 35 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/C
- 36 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/D
- 37 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/E
- 38 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/F
- 39 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/G
- 40 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/H
- 41 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/İ
- 42 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/K
- 43 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/L
- 44 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/M
- 45 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/N
- 46 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/O
- 47 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/P
- 48 Geçmiş Zaman Olur ki Hayali Cihan Değer 11/Q

TAKDİM

Yayın Kurulu Adına
Şerife Öztürk
 Müdür Yardımcısı

Merhaba Sevgili Okurlarımız
 2003-2004 Öğretim Yılı'nın son sayısında yine beraberiz.Bu sayımızda "19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı" asıl konumuz.

Türk Milletinin tarihinde 19 Mayıs'ın önemli bir yeri var.Bu tarih bir dönüm noktası,varoluşun ifadesi...Ulu önder Atatürk'ün, "19 Mayıs benim doğum tarihim" diyecek kadar önem verdiği bir tarih...19 Mayıs,Samsundan başlayıp Ankara da son bulan yolculuğun hikayesi... Gökyüzündeki kara kara bulutların arasından,yurdumuzu aydınlatan,ısıtan bir güneşin doğuşunun hikâyesi... Bu hikâyede okulumuzun da adı geçmekte.Doğan güneşin ışıkları Kayseri Lisesini de sararak, tarihin şanlı sayfalarına altın harflerle yazılmasını sağlamış.Biz de,bu sayımızda tarihin sayfalarını aralayarak, okulumuzun hikayedeki yerini hatırlayalım istedik.

Okurlarımızın diğer konulardaki özgün yazılarını ve araştırmalarını ilgi ile okuyacağınızı umuyoruz.

Bu yıl mezun olacak öğrencilerimizi de unutmadık, isteklerinizi göz önünde bulundurarak, son sınıf öğrencilerimizin toplu fotoğraflarını yayınlamak için 'Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer' diyeceğimiz günlere hazırlık yaptık.

Yazılarından dolayı öğrencilerimize; reklam vererek, desteklerini esirgemeyen kuruluşlarımıza ve bütün sayılarımızda kaynak bulma konusunda bizlere yardımcı olan Matematik Öğretmenimiz Mehmet Erol'a teşekkür ediyoruz.

19 Mayıs güneşi üzerinizden eksilmesin...

Cumhuriyet ve Kayseri Lisemiz

Ömer Güven

Kayseri Lisesi Müdürü

Saygı Değer Okuyucularımıza,
Bir milletin geleceğe umutla bakması tarihini bilmesine bağlıdır. Bu düşünceye bağlı olarak sizlerle 85 Yıl öncesine gitmek istiyorum.

Anadolu perişan, Anadolu çaresiz, Anadolu yoksul en önemlisi de Anadolu düşmüş düşman çizmesi altında, halk kurtarıcısını bekliyor ve soruyor 'Sahipsiz vatan olur mu? O sırada Samsun'dan haykırıyor.

"Vatan Bir Bütündür Asla Parçalanamaz, Ya İstiklâl Ya Ölüm!" Dünya bu sesle yankılanıyor. Gücünü manevi değerlerden alan bu ses, cesur, kararlı, vatan sever, iyi yetişmiş asker ve komutan, deha Mustafa Kemal ATATÜRK'ün sesiydi.

Anadolu bu sesin kendi sesinden farklı bir ses olmadığını hemen anlamış olacak ki birlik ve beraberlik yolunda Ata'sının etrafında toplandı. Onu kanı ve canı pahasına destekledi. Artık bu kararlı gücün karşısında durmak mümkün müydü? Korkunun yerini cesaret, esaretin yerini özgürlük alıyor, adım adım topraklarımızdan düşman atıyor. Yüce Türk Milleti tarihteki kahramanlarına yine kahramanlık sayfaları eklemeye başlıyordu. Bunlardan birisi de 1921 Sakarya Savaşında mezun vermeme pahasına tüm öğrencilerini cephede şehit veren ilerdeki zamanda 28.000 mezun vererek Cumhurbaşkanı merhum Sn. Turgut ÖZAL'ı, Başbakanımızdan Sn. Abdullah Gül'ü; Meclis Başkan Vekilimiz Sn. Sadık Yakut'u, Bakan ve Milletvekillerini, sanayici iş adamlarını bürokratları yetiştiren, Atatürk ve eşinin birlikte ziyaret edip şeref defterine 'Kayseri Lisesini Müdürü, Muallimleri ve Bütün Talebesiyle Cumhuriyet'in Ateşli Ve Feyizli Ocağı Bulduk' sözüyle yazıp imzaladıkları 111 yıllık tarihi Kayseri Lisemize aittir.

Bunun içindir ki, Cumhuriyet'ten bu yana her yıl 19 Mayıs'ta Samsun'dan yola çıkan özgürlük ve bağımsızlığımızı temsil eden, geleceğimizin teminatı vatan sever Türk gençlerinin elleri üzerinde taşınan şanlı bayrağımız 16 Mayıs'ta bir gece Kayseri Lisemizde misafir edip, 17 Mayıs'ta Ankara'da Sn. Cumhurbaşkanımıza ulaştırmak üzere gençliğimize teslim etme görevi okulumuza verilmiştir. Bu yönüyle Kayseri Lisesi şanslı ender okullarımızdan birisidir. Tarihimizden aldığı bu gücü dün, bugün ve yarın da yılmadan, usanmadan sürdürecektir olan tarihi lisemiz 6 kişilik yönetim kadrosu 106 öğretmen, 8 destek personeli, 2650 öğrencisiyle sosyal, kültürel, sportif alanlarda etkin ve araç gereç ihtiyaçlarını gidermiş, teknoloji sınıflarını kurmuş üniversite sınavlarında başarı grafiği sürekli yükselen bir eğitim kurumumuzdur.

Bu kurumumuza her türlü yardım ve desteklerini esirgemeyen devlet büyüklerimize fedâkar velilerimize teşekkürlerimi iletiyor bayramlarını kutluyorum. Ayrıca 2004 ÖSS Sınavına girecek tüm öğrencilerimiz içinde Yüce Önder Atatürk'ün irade ve çalışkanlığını örnek alıp, yarışın başarıyla noktalanmasını diliyorum.

Saygı ve Sevgilerimle..

DÜN-BUGÜN-YARIN

Semra Meral / Kayseri Lisesi - Türk Dili Ve Edebiyatı Öğretmeni

“Öğretmenim,
Benim Öğretmenim!...
Dün çocuktum,
Bugün delikanlı!
Anlayacağın işte.
Ben gencim!...
Şimdi sen kulak ver ki bana,
Sonunda;

Göz, kulak, el kol olayım sana!” diyen
delikanlım, gencim ; KAYSERİ LİSELİM!

Baharın, gençliğin ; bayramın, 19
Mayıs'ın kutlu olsun !

Kutlu olsun şenliğin, kurtuluşun ;
kutlu olsun utkun, kutlu olsun zaferin, çünkü
sen muzaffersin.!

“1983” ten beri ilim yuvası olan tarihi
çınarın talebe yetiştiren muallimleri,
merhaba.! Merhaba kara tahta başında ders
veren BAŞÖĞRETMENİN; saçının telleri
tebeşirin akıyla örtüşen öğretmenlere
merhaba.

Merhaba, “ 110. Yılda; 110
Öğretmenim, merhaba!

Merhaba Kayseri Lisesi Mensupları,
Merhaba Kayseri Lisesi Mezunları!...

Haklı bir gururumuz var, övünüyoruz.
“Biz, Kayseri Liseliyiz.!” diyoruz.

“TÜRK! ÖĞÜN CALIŞ GÜVEN.” Gazi
Mustafa Kemal Atatürk'ten ilham alarak.
“Dün” ümüzle övünüyor; “BÜĞÜN” çalışmamız
gerektiğini biliyor; “YARIN” a, güvenle bakmak
istiyoruz.

Evet, dünümüzle Övünüyoruz:

Büyük Atatürk, 1924'te Kayseri'ye
gelişlerinde eşleri hanımefendiyle okulumuza
teşrif etmiş, şeref defterini imzalamış
“Övgülerine mazhar olmuşuz.” diye
övünüyoruz.

Cumhurbaşkanı yetiştirmiş olmamızla,
Turgut ÖZAL' larımızla ; başbakan çıkarmış
olmamızla, Abdullah GÜL' lerimizle
övünüyoruz..

O yıl hiç mezun vermeden, bağrından
çıkan Mehmet oğlu Mehmet'leri, 1922 Sakarya
Savaşı'nda kara toprağa şehit vermemizle,
övünüyoruz.

İçine girmese de yoldan geçen her
Türk'ün, tarihe sahip çıkan herkesin göğsünü
kabartacak tarihi binamızın görkemiyle,
övünüyoruz.

Muhteşemken, bahçesinin sağ bağrında
bu kutsal çatıda göreve başladığım gün (29
Nisan, 2003) açılışı yapılan anıtla, daha da
âbideleşen ulvi tablomuzla övünüyoruz.

Kurutuluşumuzun hareket merkezi
Samsun'dan yola çıkıp; her 16 Mayıs'ta çatımızı
taçlandıran; canımız, kadınıımız ; Ay Yıldızlı
bayrağımızla, o gece uhrevî bir uykuya dalıp,
şafaklara onunla beraber uyanmamızla
övünüyor, övünüyor. ÖVÜNÜYÖRÜZ.

Haksız mıyız? Dünümüz bu; geçmişimiz
böyle değil mi?...

Peki, dünüyle övünmekte haklı Kayseri
Liseliler, bu muazzam atmosferi tenfeffüs etme
bahtiyarlığına kavuşmuş ve kavuşacak bütün
Kayseri Liseliler, ATA'sının “ÖĞÜN CALIŞ
GÜVEN” düsturuna kulak veren, kafasının
“DÜN-geçti” demeyen, “YARIN var mı?”
endişesine kapılmayan, “BÜĞÜN'ü
değerlendirme” nin erdemine inanan KAYSERİ
LİSELİLER.!

Biz, atalarımızla övünürken,
geçmişimizle gurur duyarken, evlâtlarımızın,
torunlarımızın da bizimle övünme haklarını
ellerinden almaya hakkımız var mı?... Peki, o
zaman;

Samsun'dan yola çıkan şanlı
bayrağımızı karşılamaya hazır mıyız?..

KIZIM, DELİKANLIM,

Kız kardeşinin gelinliği, şehidinin son
örtüsü nazlı bayrağımızı incitmeden teslim alıp;
bu kutsal emaneti baş şehrimiz Güzel
Ankara'ya bizden sonrakilere teslim etmeye
hazır mısın?..

HADİ NE DURUYORSUN ÖYLE İSE?...

Yoksa... SENN... bu “koşuda”

KOŞMAYACAK MISIN ???

.....

Ayak seslerinizle birlikte, biraz sitemkâr
ama oldukça mağrur şu sözlerinizi duyar
gibiyim;

Biz okulumuzda edebiyat öğretmenliği
yapmış büyük şair FARUK NAFİS
ÇAMLIBEL'in, bir “Kayseri Lisesi Marşı”
yazarak; armağan ettiği; “Kayseri Lisesi'nin
Nur'a Koşan Gençleriyiz!”

DÜN, NUR'a koşarken,

YARIN, karanlıkta kalmamak için;
BUGÜN, “O” AYYILDIZ'ın ışığından nasıl
kaçarız?...

ATATÜRK KAYSERİ LİSESİ'NDE

"Kayseri Lisesi'ni
müdürü ile muallimleri ile
bütün talebesi ile
Cumhuriyetin ateşli,
feyizli bir ocağı bulduk."

Mustafa Kemal Atatürk

Bir Kayseri Liseli: Abdullah GÜL

Seçildi.

1995-2001 yılları arasında Dışişleri komisyonu üyeliği görevini yürüttü.

54. Hükümette Devlet Bakanlığı ve Hükümet sözcülüğü görevinde bulundu.

1999 yılında Fazilet Partisi'nde üçüncü kez Kayseri Millet vekilli seçilerek parlamentoya girdi.

14 Mayıs 2000 tarihinde Yapılan Fazilet Partisi 1.Olağan kongresinde genel başkan adayı oldu. Genel başkanlık yarışını az bir oy farkı ile kaybetmiş olmasına rağmen kongrede elde ettiği netice tüm siyasi çevrelerce büyük bir başarı olarak değerlendirildi.

Fazilet Partisinin kapatılmasıyla birlikte Yenilikçi hareket'e önderlik etti. Başlangıcından itibaren halkın büyük bir teveccüh gösterdiği yenilikçi hareket Ağustos 2001'de Adalet ve Kalkınma Partisi (AK Parti) adıyla Türk siyasi hayatında yerini aldı.

Doç. Dr. Abdullah GÜL

29 Ekim 1950'de Kayseri'de doğdu. Orta öğretimini Kayseri Lisesi'nde tamamladıktan sonra İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'ne girdi. Aynı fakültede mezuniyet sonrası doktorasını aldı. Lisan ve doktora çalışmalarını yürütmek için burslu olarak iki sene Londra ve Exter'de kaldı. Türkiye'ye dönüşünde Sakarya Üniversitesi Endüstri Mühendisliği bölümü'nün kuruluşunda çalıştı ve iktisat dersleri verdi.

1983-1991 yılları arasında merkezi Cidde'de olan İslâm Kalkınma Bankasında (IDB) iktisat uzmanı olarak çalıştı.

1991 yılında uluslar arası iktisat dalında doçent oldu.

1991 yılında yapılan erken seçimle Refah Partisi'nin Kayseri Milletvekili Olarak parlamento'ya girdi.

1991-1995 tarihleri arasında TBMM plan bütçe komisyonu üyeliği yaptı.

1993 yılında Refah Partisi'nin dışişlerinden sorumlu genel başkan yardımcılığı görevine seçildi. Bu süre içinde Avrupa ve Amerika'daki bir çok kuruluşlarda yaptığı konuşmalarla parti görüşünü anlattı.

1995'de yapılan genel seçimlerde ikinci kez Refah Partisi Kayseri milletvekili

Abdullah GÜL AK Parti'nin kurucular kurulu üyesi olarak partileşme sürecindeki etkin rolünü sürdürdü ve Siyasi ve Hukuki işlerden sorumlu genel başkan yardımcısı olarak görev yaptı.

1992 yılında Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi üyesi oldu ve Konseyin Kültür, Tüzük, Siyasi Ve Ekonomik kalkınma komitelerinde çalıştı. 2001 yılına kadar yürüttüğü Avrupa konseyindeki çalışmalardan dolayı kendisine "Promerito" madalyası ve konseyin sürekli "onursal üyesi" unvanı verildi.

3 Kasım 2002 Milletvekili seçimlerinde Kayseri Milletvekili olarak tekrar seçildi.

16 Kasım 2002 tarihinde Başbakan olarak 58. Hükümeti kurmak ile görevlendirildi.

14 Mart 2003 tarihinde Adalet ve Kalkınma Partisi genel başkanı Sn. Recep Tayyip Erdoğan başkanlığında kurulan yeni kabinede Başbakan yardımcısı ve Dışişleri bakanı olarak görev aldı...

Evlü ve 3 çocuk babasıdır. İngilizce bilmektedir.

OKULUMUZUN ŞEREF GÜNÜ

Başbakan Yardımcımız ve Dışişleri Bakanımız Sayın Abdullah GÜL Mezun olduğu okulumuzu ziyaret etti.

Okulumuz Şeref Gününde Halk Oyunları Ekibimizin Gösterisi

Meclis Başkan Vekilimiz Sayın Nevzat PAKDİL'in Okulumuzu Ziyareti.

16 Mayıs Bayrağının Okul Müdürümüz Sayın Ömer GÜVEN'in Teslim Alışı.

Kayseri Lisesi'nin 1967-68 Mezunlarından Bir Kısım Okulumuzu Ziyaret Etti.

16 Mayıs tarihi, Kayseri Lisesi'nin bayram günü...

19 Mayıs'ta Ankara'da bulunmak üzere Samsun'dan Samsunlu atletler tarafından yola çıkarılan bayrak 16 Mayıs günü Kayserili atletler tarafından Sivas il sınırı Beştepeler mevki inden alınacak ve 111 yıllık tarihi okulumuzda bir gece misafir edilecek. Gençlik ve spor il Müdürlüğü'nün izinleriyle okulumuzun izcileri "19 Mayıs Bayrağı" nı sabaha kadar nöbetleşerek gururla bekleyecekler.

17 Mayıs sabahı yapılacak bir törenle okul müdürümüz 19 Mayıs bayrağını atletlere teslim edecek. O an okulumuzda kutsal bayrağı konuk etmenin gururu ve uğurlamanın hüznü ile birlikte yaşanacak.

Bütün öğretmen ve öğrencilerimizi her yıl 16-17 Mayıs günlerinde bu kutlu günün mutluluğunu yaşamaya çağırıyoruz.

Geçmiş Zaman Olur ki
Hayali Cihan Değer

" 19 MAYIS " KONULU KOMPOZİSYON YARIŞMASI BİRİNCİSİ KARANLIKLAR KOVULMAYI BEKLİYOR.

Dilek Salma / 10-E 5986

Ve yıllar sonra...

Güneşin ışıkları ilk defa sızdı bu karanlığa. Karanlık alelâcele karışırken mekanik devin vücuduna tatlı bir sıcaklık yayıldı. Ellerini karanlığa terk ettiği göğsüne bastırıldığı Anadolu'ya.

Dev göğsüne saplanan gün ışığının getirdiği güzellikleri hissedince kızdı kendine.

Kızmayı becerebildi. Geçen yıllara hayıflandı. Ve bir daha kızı. Çünkü kalbindeki, uyanmış beynine de sirayet etmişti. Dev kalbiyle beyni arasındaki akışı daha iyi hissedebilmek için kıvılcıdamayı bıraktı ve heykelleşmişçesine kesti soluğunu.

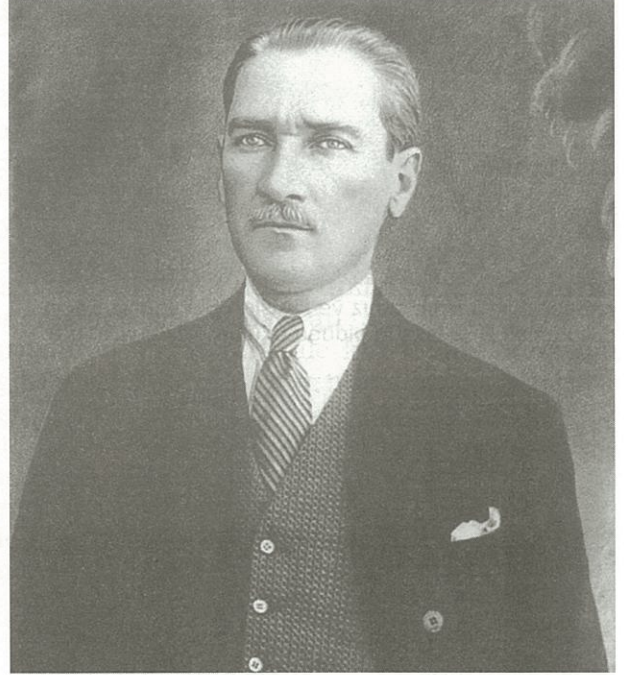
Artık düşünüyordu dev. Gönlüne sızan gün ışığı gerçeklerdi. Bu başlangıç fikir ve karar sahibinin ilk adımıydı. Türk Milletinin kaderini tarihini değiştiren bir sayfaydı.

Güçlükler yenilmek için vardır. Ama hayatta en zor şeyi amaçsız insanlarla birlikte mücadeleye kalkışmaktır. Başkaları için Zor olanı yapmak kabiliyeti, kabiliyetliler için imkansız yapmak da dahilikti. O bunu başardı umutsuz milletin yolunu aydınlattı. İdealler verdi. "İşe başlamak bitirmenin yarısıdır," derler. Vatan geçmişte yutturulan gaflet palavralarını hainlerin yüzlerine küstü : İnönü de, Dumlupınar da Kocatepe de...

Bir harekette başlangıçtaki hızı tutmak, onu yaratmak kadar önemlidir. "Siyasi ve askeri başarılar ne kadar büyük olursa olsun ekonomik zaferlerle değerlendirilemezlerse kazanılan zaferin yaşamayacağını" biliyordu.

Bunun için de tarih boyu özgürlüğün bayraktarı olmuş büyük deve güvendi. Artık zorluklar kolaya, karanlıklar şafağa yerini bırakıyordu.

Büyük Atatürk kurmuş olduğu Cumhuriyeti gençliğe emanet etmiştir.

Cumhuriyeti gençler yaşatacak büyük ve güçlü Türkiye'nin mimarı gençler olacaktır. Türk Gençliği karanlıkların üstüne yılmadan gidecek güce sahiptir. Düne bu güne ve yarına ışık tutan O'nun gösterdiği hedeflere durmadan yorulmadan koşacaktır. Vatanın geleceği idealizmi enerjisi Türk Gençliğidir. Gençlik meyvesi ülküsüz nasıl olgunlaşır? Benim anlamadığım gençlik inkılaplarımızın fikirlerini ve önümüze benimseyip gelecek nesillere götürececek kimsedir.

Büyük önder, her yüce idealin yaratıcısı karanlığa düşmüş ümitlerin kıvılcımı, meşalesidir. İçtenliğin dili yoktur, açıklanamaz. O gözlerden kalplerden ve yapılan işlerden anlaşılır.

Türk gençliği de Ata'sına olan sevgisini onun yolunda karanlıkla umut ışığı olarak doğduğunda gösterecektir.

VATAN SAĞOLSUN

Semiha Kavuncuoğlu
HZL. A 153

Kurtuluş Savaşı henüz başlamamıştı. Babamın vatan savunmasına çağrılışının 28. Günüydü. Ondan bu güne kadar belki iki mektup almıştım. Bize gönderdiği mektupların birinde “ Beni merak etmeyin, ben burada çok iyiyim. Böyle bir vatani savunduğum için çok gururluyum. Başımızda tarihi yeniden yazacak bir lider, Mustafa Kemal var. O başımızda oldukça milletimizin sırtı yere gelmez” diyordu.

Bu mektubu her okuyuşumda gözlerimden yaşlar iniyor, böyle bir ulusun evladı olduğum için gururlandıkça gururlanıyordum.

Anam dertliydi fakat içinde her zaman bir umut vardı. Bana hep “Kurtuluş Savaşıyla bir destan yazacağız. Vatanımız için binlerce şehit vereceğiz ama bunu başaracağız. “ diyordu. İnanmak istiyordum ama olanaklarımız sınırlıydı.

Yine günlerden bir gün, köy erkeklerin savaşa girmesiyle her zamanki sessizliğini koruyordu. Fakat o gün biraz daha sessizdi sanki. Sanki bütün varlıklar ağaçlar, kuşlar bana bir şey anlatmak istiyordu. Kötü haberi önceden iletmek istiyorlardı sanki. Öyle de oldu. Tandıra gitmek için kapı eşiğinde idim ki tanımadık bir genç gözlerinde bir hüznle yanıma yaklaştı. Elindeki telgrafı bana uzattı ve tek kelime etmeden çekti gitti.

Telgrafı büyük bir heyecanla, heyecanın yanında endişeyle açtığımda hiç beklemediğim bir haberle karşılaştım. Babam şehit olmuştu. İçimden haykırmak, delicesine bağırarak geliyordu. Ama güçlü olmalıydım. Bu vatan için çok şehit vermiştik ve bu şehitlerden biri de babam olmuştu. Ağlamamalı, mutlu olmalı, gururlanmalıydım; çünkü, bir şehit kıızıydım ve babam, kanının son damlasına kadar bu vatan için savaşmıştı. Her şeye rağmen vatan sağ olsun.

KİM YAŞIYOR?

Seher CİNGÖZ
10-K - 5571

Vaktiyle Vehbi'nin bir bakkalı vardı. Ahmet'in de. Vehbi 5:30'da kalkar bakkalını açıp büyümenin yollarını araştırır ve ekonomi haberlerini hiç kaçırmazdı. Kendi hayal dünyasında kaç bin kez zengin olmuştu kim bilir? Bu yüzdendi yürüyüşünün sıradan bir insan gibi olmayışı. On ikiden önce uyumayışı hiç saat kurmadı vehbi beş olunca kendiliğinden uyanırdı. Bu nedenle uykuyu bile zaman kaybı olarak görüyordu. Ahmet ise sekize doğru açıyordu bakkalını. Kapının önünde küçük bir sehpanın üzerinde sırtını güneşe döner, tavlada atardı manav arkadaşıyla. En büyük hayali, tavlada manavi mars etmektir. Aradan yıllar geçti bakkal Ahmet hedefine ulaştı, tavlada manavi mars etti ve Ahmet Efendi oldu. Aradan aynı yıllar geçti. Bakkal Vehbi' de hedefine ulaştı dünya'nın en zengin elli iş adamı listesine girdi ve Vehbi Koç oldu. O şimdi bir dünya markası ve bence hala yaşıyor.

Ya sen şu anda 21. Yüz yıldayız ve insanlar en fazla doksan yaşlarına kadar yaşıyorlar. Bazılarıysa ölüme aldirmayıp sonsuza denk yaşıyorlar. Evet onlar ölümsüz oldular; 1915 yılında Çanakkale zaferiyle üstünlük gösteren askerler gibi ya da kitaplarıyla hala yaşayan Refik Halit Karay gibi. Bizler de ölümsüz olabiliriz ama öncelikle bizim için küçük insanlık için büyük bir adım atmamız gerekir. Yaşamak doğmakla ölmek arasında geçen zaman mıdır yoksa bedenlen ölsen de sonsuza denk yaşamak mıdır?. Bence yaşamak sonsuzluktur. Eğer bir gün ölecekse de hiç yaşamadım demektir. İnsanlık için ölümsüzlük yolunda bir şeyler yapılması ki yaşamış olası. Aksi takdirde doğar büyür ve ölürsün. Senden Einstein olman ya da Mona Lisa benzeri bir eser vermen istenmiyor. Fakat senin de newton gibi bir beyne sahip olmuş onun gibi doğmuşken ölümsüzlük için bir şeyler yapmaman büyük kayıp.

Milyonlarca insan yaşıyor ama bence asıl yaşayanlar nefes alıp verebilenler değil bir Atatürk, bir Mimar Sinan, bir Arşimed Bir Elexander Gram Bell'dir

Bir Şans Ver Ey Yaşam!

Orhan DOĞAN 9/G 6385
Bütün Dünya Dergisinden

Türkiye ne çok şeyini arar oldu: Türkiye yıldızını arıyor, Türkiye popstarını arıyor, Türkiye damadını arıyor, gelinini arıyor; ve bizde de gözetliyoruz. Az önce izledim bir kanalın bir sürü insan manzarası içinde yıldızını arayışını. Kırık insan manzaraları, kırık öyküler, umutlar, yıkılışlar, başarısızlıklara geri dönüşler başarma düşleriyle yola devam edişler... Ne çok şeyi aradığımızı düşünürken ve sıra sıra geçerken yarışmacılar kaybedilenlerin arasında ne çok sıkışıp kalmış kırık dökük yaşam olduğunu görüyor insan. Jürinin gözleri öyle sanat aşkına dolmuyor. Satır aralarındaki yaşam öyküleri kafalarını öne eğdiren. Sanki bir enkazın arasından sıyrılmış da elinde son kalanı getirmiş jürinin önüne "işte bakın bende de bu var" diyor. Para ederse ve biz de bakıyoruz. Eviriyoruz çeviriyoruz para eder mi?. Bu beyaz camdan bizi eğlendirir mi? Yıkıntılarımızla yarışma kuyruklarında aradığımız ne çok şeyimizi kaybetmişiz aslında. Gençecik insanların karpuz seçer gibi seçtikleri yetenek pazarlarının kent meydanlarına kurulduğu ne tuhaf bir dönem geçiriyoruz. Umudu tüm anketlerde sıfır çıktığı ülkelerde insanların kaderi bu sanırım. Öyle birilerini alıp star yapmak yetiştirmek de değil reyting yaptıran o yıkılışlar o ter döküşler o yukarda asılı ciğer o yıkık dökük insan öyküleri. Her ülkede var canım" desek de Köln'deki formatın aynısı Konya'da farklı resimler çıkartıyor ortaya. Demircinin yevmiyesiyle aldığı kostümden tutun da ağlamaya gelenlere dek uzanan bir resim

bizimkisi. Gaziantep'te yaşlı teyzemin tiyatro aşkına mıdır seke seke seçilmeye çalışması yoksa çıkış yolu arayışı mı? Eğitimlisinde eğitimsizinde hepside aynı bakış..

Bir şans ver ey yaşam!

O kaybettiğimiz umudu birileri sunuverir gibi olunca elimiz ayağımız dolaşır. Yüreğimiz kabarır, gözlerimiz dolar. Bizimkisi sınav kuyruğu, bizimkisi umut dünyası, bizimkisi yarışma değil bizimkisi yaşama savaşı...

Yarışmalarda alınır ve yarışmalarda satılır olmanın geleceğe dönük umutlarımız. Haydi birlikte geri isteyelim düşlerimizi, düş kurma özgürlüğümüzü. Bir düş kurma yarışması gerekmesin düşlerimiz için. Bu bize unutturulan yeteneği kaybetmediğimizi gösterelim kendimize ve başkalarına kendi olmak istediğimizin düşünüyü kuralım. Kendi umudumuzun donanımını kendimiz yapılandıralım,ilmek ilmek, yorgun argın çalışarak ve başkalarının teveccühlerine inat "Ben bu işi biliyorum" diyerek dimdik duralım. Biz şu dağlarda kar da olduk bir asi rüzgar da olduk. Biz kavukluda olduk pişekârda. Biz olduklarımızla yükseldik. Öyle yapmak istedikleriyle değil. Biz Şirin'imiz için dağları deldik öyle ödülleri hatırına sevdalanan olmadık. Yarıştırmadık ne sevdamızı ne de umutlarımızı. Umutlarımıza emek harcar sevdalarımızı mahrem tutardık öyle işporta tezgahlarına saçmazdık. Toplayın tezgâhınızı ey umut tacirleri size satılacak malımız kalmadı artık bu pazarda.

ATANIN VATAN MİLLET SEVGİSİYLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİ

Samet ECEVİT
9/F 9846

Türk Milletine Olan Hayranlığı

Zamanın ünlü biyografi üstadı Alman Emil Ludwig 1934'de Atatürk'ün hayatını yazmak için Ankara'ya gelmişti. Eserleri arasında geçmişin ve yaşanan devrin iz bırakmış nice şahsiyeti vardı.

O günlerde Polonya Cumhurbaşkanı çok ünlü bir piyanist bir virtüöz olan İgnas Jan Pederavsky'nin hayatını yazıyordu. Mustafa Kemal kendisini kabul ettiğinde önce bedenî hususiyetlerini uzun uzun tetkik etmesi genel sekreteri Hikmet Bayur'un dikkatini çekmişti. Nitekim soysopu üzerinde bilgiler edindikten sonra Hikmet Bayur'un Ata'nın musiki ve bilhassa keman-piyano ile meşgul olup olmadığını sormuş Bayur'un bu soru üzerine şaşkınlığını görünce şu açıklamayı yapmıştı:

"-Bana ailemden zafer kazanmış büyük kumandanlar olup olmadığını sormuştunuz. Size yoktur cevabını vermiştim. Şimdi parmaklarımı ömrü savaş meydanlarında geçmiş bir askerde yadırgadığınızı seziyor gibiyim. Size

kestirmeden bir açıklama yapacağım. Eğer bende bazı fevkaladelikler görüyor ve buluyorsanız bunları sadece ve yalnız Türk olmama Türklüğüme bağlayınız. Bu ülkenin bütün insanları temelde benzer yapı içindedir. Hatta kusurlarımızda bile. Biz bu aynı kaynağın kök sağlamlığı ile milliyet ve devlet yapısına muhafaza edilmiş müstesna milletiz. Sadece ben değil tarihte bu büyük millete sahalarında hizmet edebilmişler varsa

hepsinin ilham kaynağı vardır.

(Cemal Kutay, Atatürk olmasaydı.)

Milletine Güven

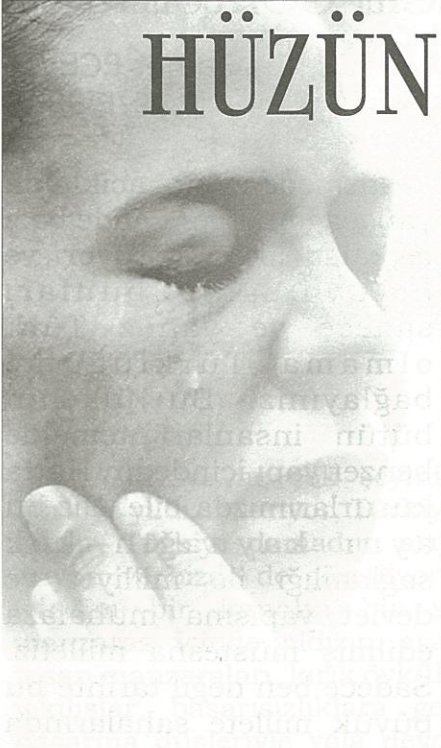
Toplantıda kendinden evvel söz söyleyenlerden biri ona: "nereden ilham ve kuvvet" aldığını sormuştu; büyük adam bu soruyu millet hizmetinde bulunan insanların ilham kaynakları hakkında uzunca bir tahlil yaparak cevap verdi... sonunda kısaca: demiş diki:

"Efendiler... ilham ve kuvvet kaynağı milletin kendisidir. Millet in müşterek arzusu gerçek temayüldür. Varlığımızı, istiklâlimizi kurtaran bütün teşebbüs ve hareketler milletin müşterek fikrinin arzusunun azminin yüksek tecellisinden başka bir şey değil."

(Atatürk'ün bu nutku seyahatini temsilcisi ile takip eden Anadolu ajansı tarafından çıkarılan bir broşürde mevcuttur.)

HÜZÜN VE MUTLULUK

Ayşe ÖZAN
10-İ 5814

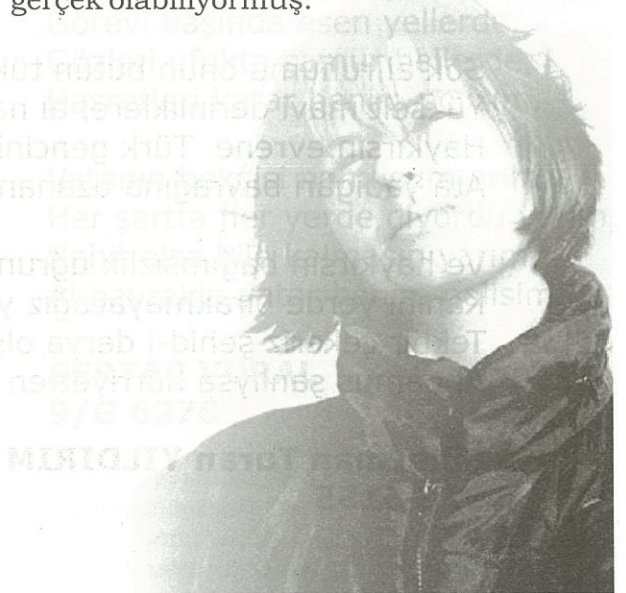
Lise biteli tam iki ay Olmuştu. Arkadaşlarımla görüştüğümde konuştuğum ilk konu üniversite sınavının sonucunda ne geleceğiydi. Hepimiz farklı düşünüyor bazen ya olmazsa başaramazsak diyor, bazen de hayaller kuruyorduk. Sırağan bir Pazartesi gününde yeni bir haftaya başlarken postacım benim adıma bir posta getirmişti. İşte o anda kendi kendime işte geldi peki ne yazıyordu ?. acaba yıllık emeğim, uykusuz, düşünceli gecen günlerim sonunda ne olmuştu.? Bugün de hayatımın dönüm noktasından bir gündü. Hala dün gibi aklımdaydı. Liseye gideceğimdeki karamsarlık. Kafamdaki acabalar. Neler olacaktı. Bundan sonra üniversiteye girmenin önemini anlatan konuşmalar nasihatlar, testler, sınavlar ve işte o gün... Üniversite sınavına girdiğim gün... Ya benden bunu başarmamı isteyen, bana yıllarca emek veren ailem... Acaba onların ümitleri hayallerini gerçekleştirebilecek miydim? Yoksa onları hayal kırıklığına mı uğratacaktım? Ah çok şey geçmişti şu kısa zamanda aklımdan. Unutmalıyım tüm benliğimle konsantre olmalıyım. Başaracaktım başarmak

zorundaydım.

İşte o günden sonra tam iki ay geride kalmıştı. Bugün şimdi şu anda o zarf açtığımda her şey belli olacak geleceğimi artık hayal etmeyecek, yaşayacaktım. Annemle birlikte göz göze bakiştık. O kadar meraklı ve heyecan dolu gözlerle bakıyordu ki aklımdan geçenleri okuyordum. Sanki benim biricik annem benim zarfta kazandınız yazarsa ağlayacaktı, kolay değildi biricik kızı artık yanından gidecekti. Acaba güzel kızını neler bekliyordu? Çünkü ben hâlâ onun minik ona sığınan kızıydım. Ama bir şey daha var ki o da kazanamadınız yazısının çıkmasıydı. İşte o zaman da 13 yıldır okuttuğu emek verdiği onun için yemeyip giymeyip kitabını defterini aldığı kızı onun istediği gibi bir mevkiye gelemeyecek hayatını çalışarak ya da evlenip kocasının eline bakarak geçirecekti. O bunları bir türlü kabul edemiyordu. Ayırt edemiyordu bir birinden hangisi daha acıydı. O orda bütün bunları düşünüyordu eminim. Biliyordum o böyle düşünüp böyle görünüyorken acaba ben nasıldım. Olamazdı ben heyecanlanamazdım. Annemi sakinleştirmek isterken ben heyecanlanamazdım. Ve işte zarf açıldı gözlerim o kelimeyi görünce içim ürperdi. İnanamıyordum rüya gibi geliyordu düşündüklerimden hayallerimden daha çok farklıydı işte kazanmıştım. Ankara Bilkent Üniversitesi T.Dili Ve Edebiyatı gelmişti, olamazdı böyle bir şey. Bunu ben mi başarmıştım emin olmak için bir daha okudum bir daha bir daha bir daha bir daha... ve yine o sıcacık o hiç kapanmayan o huzur bulduğum kendimi güvende hissettiğim yerdeydim. Mis kokulu annemin koynunda boğazına sımsıkı

sarılmıştım. Ağlıyordu ona ağlama ne olur diyordum. Ama o da bana diyordu. Çünkü ben de ağlıyordum sevinç gözyaşları dedikleri bu olsa gerek. O anda ben anneciğimden babamdan evimden nasıl ayrılabilirdim. Nasıl onlarsız tek başıma bilmediğim yerlerde bilmediğim insanlarla... Kendimi bu kadar mutlu ve bu kadar huzursuz hissetmemiştim. Anlatılamaz bir duygunun içindeydim. Akşama kadar tanıdık herkesi aradım üniversiteyi hem de öyle bir üniversiteyi kazandığımı herkes bilmeliydi. Bir haftadır inan ki annem babam üzerime daha çok düşmüştü. Annem en sevdiğim yemekleri yapıyor ev işlerinde bana fırsat vermiyordu babam eve en sevdiğim tatlıyı alıp geliyordu. Bana sanki hiç olmadığı gibi anlatılmaz bir şekilde sanki gitmeden özlemiş gibi bakıyordu. Artık akrabalarından tebrik, başarı dilekleri alıyor, konuşurken gururla bahsediliyordum. Ee kolay değildi annemin bir tanecik kızı üniversiteyi kazanır da o hiç gururlanmadan durabilir miydi. Her ne kadar ondan ayrılacağım hüznü içimde olsa bile. Benim için çarşıya her çıktığında en iyi, en güzel şeyleri alıyor, onları bir bir yıkıyor, ütülüyor, katlıyordu. Hepsini elleriyle yerleştiriyordu valizime. Gitme vaktim yaklaştıkça mutluluk maskesi altında bir hüznün varlığını hissettiriyordu. Geceleri başımı yastığa koyduğumda artık hayaller kuruyor gibi gözümün önünden geçiyordu. Hiç istemeden birkaç damla yaş yanaklarımdan süzülüp, yastığımı ıslatıyordu. Uyumak biraz daha uzun sürüyor ama uykunun baba evi uykusunun tadına doyamıyordum. İşte o gün geldi artık, gitme vakti. Ahh o kadar mı zormuş o an hiç düşünmezdim bu kadar zor olacağını kızdığım zaman inşallah kazanır giderim derdim insan yaşamayınca bilemiyormuş. O gülümseyen yüzlerin altında ne acı vardı bilemezsiniz. Annemin sesi son sözleri hâlâ kulağımda. "Aman kızım dikkat et öyle herkese güvenme, arkadaşlarını iyi seç, paranı iyi harca. Bizi mektupsuz bırakma" diyor. Bunları söylerken sesi titriyordu. Beni üzmemek için ağlamamaya

çalışıyordu. En azından ben otobüse binene kadar. Babamsa "Keşke seni götürüp yerleştirebilseydim, aman be kızım ne inadın varmış" diyor. Kelimeleri kısa kesmeye çalışıyordu. Ama olmazdı o zaman ayrılmam daha zor olacaktı bunu biliyordum. Otobüs hareket etti. O dakika içimden orada birşeyler kaldı sanki. Yol boyunca kendimi teselli ediyordum kendi kendime herşey çok güzel olacak yeni insanlar tanıyacağım yeni bir çevre edineceğim yeni yerler göreceğim diyordum. Çünkü artık bir edebiyat öğretmeni olmak yolundaydım çok değil diyordum, ama çok gibi gözüküyordu. Offf başarılı olabilecek miydim acaba? İlk kez kendimi bu kadar yalnız bu kadar desteksiz hissediyordum. Bunun sonu ne olacaktı? Artık bugün benim tek başıma hayata başladığım gerçeğini kabul etmek zor geliyor. Gözlerimi açtığımda Ankaradaydım. Yolda düşünmekten ve gece uykusuzluktan uyuyakalmışım. Hemen ilk işim annemleri aramak oldu birkaç gün sonra o hüznün biraz daha hafiflemiş fakat yine de tamamen bitmemişti. Artık yeni arkadaşlar edinmiş zamanımızı hep birlikte geçiriyorduk kendimizi çalışmak zorunda hissediyorduk. O duyguları öyle yoğun hissedeceğimi hiç tahmin edemezdim. Hâlâ onlarla telefonda görüştüğümde içimde bir şeyler titriyor. Artık anlıyordum ki hayaller gerçek olabiliyormuş.

ZAMANA YOLCULUK

Ne insanlar gördüm
Kimi beyaza bürünmüş
Kimi yerlerde sürünmüş
Hepimiz zamanın yolcusuyuz...

Kelimeleri gördüm,
kahramanlık hayali ile tutuşan,
Kelimeleri gördüm,
kuş gibi kanat çırpıp uçan,
Kendi kaderimden kaçan,
Hepimiz zamanın yolcusuyuz...

Hayallere büründük,
nice kahramanlıklar gördük,
Hepsinden ders çıkarıp yolumuzda
Yürüdük,
Hepimiz zaman yolcusuyuz...

Kadere boyun eğmek, alın yazımız,
Kalbimin kenarını kazınız,

Vatan için canımı alınız,
Hepimiz zaman yolcusuyuz.

Ülkelerle yarıştık,
Zaferden zafere karıştık,
Kimileriyle barıştık,
Kimileriyle çatıştık,
Hepimiz zaman yolcusuyuz...

Diyen askerin,
Işığı arayan devletin,
Gece gündüz çalışan M. Kemal'in,
" Ya istiklâl Ya Ölüm " diyen milletin,
Ürünüdür Cumhuriyet...

Oğuz MEMİŞ
1/C Sınıfı

TÜRK GENCİNDEN AHİRET KAPISINA

Sök al ruhumu onun bütün tükürdüğü çelici boşluklardan,
Yükselt mavi derinliklere, al namusunla sarmalayarak,
Haykırısın evrene Türk gencinin vatan aşkıyla çarpan kalbini,
Ata yadigâri bayrağına uzanan dili keseceğini.

Ve haykırısın bağımsızlık uğruna ahiret yolunu tutanlara,
Kanını yerde bırakmayacağız yiğidim, vatanın hak yolda,
Tekbir çekeriz şehid-i derya olsa vatanın her karşısına,
Al nâmus şanlıysa hürriyetten şahlanır naşım her parçasınca.

Süleyman Turan YILDIRIM
9/G 6155

ATATÜRK

Türk milletiyiz vardır Atatürk'ümüz,
Övünmeliyiz biz, çoktur ünümüz,
Büyük Atatürk'ün torunlarıyız,
Gösterdiği yolda yürümeliyiz.

Seksenbir yılında Atatürk doğdu,
Okudu öğrendi komutan oldu,
Zaferler kazandı kahraman oldu,
Bütün düşmanları yurdumdan kovdu.

Atatürk'ü över coşarız bizler,
Düşmanları döktü boğdu denizler,
Savaş meydanında eşler ve kızlar,
O cihanı harbi kazandık bizler.

Büyük Atam giydi kanlı çizmeyi,
Dize kadar çekti gezdi cepheyi,
Düşmandan kurtardı bu Türkiye'yi,
İlan etti bize Cumhuriyeti.

Yıl otuzsekizde verdik toprağa,
On Kasım günüydü sardık bayrağa,
Yeminliyiz bizler sözünü tutmaya,
Saygılar sevgiler büyük Ata'ya.

Eyüp YILDIZ
Biyoloji Öğretmeni İzci Lideri.

POLİSLER

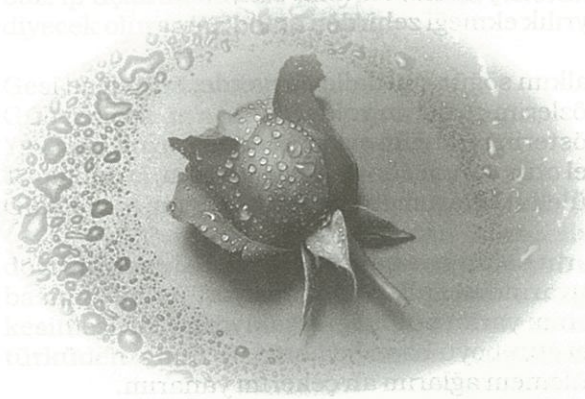
Memleket nizamı ondan sorulur,
Dağ tepe demeden koşar yorulur,
Vazife uğruna düşer vurulur,
Hinleri tutar benim polisim.

Sosyal hayata bağlı kalmaz,
Eğlenceye gitmez fırsat bulamaz,
Haine canıye yaren olmaz,
Haksızlığa çatar benim polisim.

Bir memur maaşıyla gurbet ellerde,
Görevi başında esen yellerde,
Gözleri ufukta çamur bellerde,
Hasretleri katar benim polisim.

Vatanın bekçisi namusum arım,
Her şartta her yerde diyordu varım,
Şehit olsa bile kalmasın yarım,
Al bayrakla yatar benim polisim.

SERTAÇ VURAL
9/G 6276

GESİ BAĞLARINDA DOLANIYORUM

Hazırlayan:Şeyma YILMAZ - Dilek ŞAHBAZ 11/K

Bu nasıl türküdür ki yıllar sonra bile böylesine ayaktadır insan şaşır kalıyor. Bu türkünün hikayelerini toplayıp kitap haline getirdik ama bitmiyor ki bitsin. Ahmet Şükrü Esen'in derlemelerinden oluşan Prof. Dr. Pertev Naili Boratav ve Yar. Doç. Fuat Özdemir'in yayına hazırladıkları " Anadolu Türküleri " (Ankara-1986/ İş Bankası Kültür Yayın) kitabında da bu türkünün bir varyantı mevcut. Pertev Naili Boratav kitabın önsözünde Gesi Bağları türküsü için şunları yazıyor.

Bu kitap içinde oldukça zengin çeşitlemeleriyle yer alan Gesi Bağları türküsünün bendeki izlenimi birinci dünya savaşının ilk yıllarına çıkar, arapsun (şimdiki Gülşehir) hanımların meclisine bizim hangi sebeple Kayseri'den sürgün edilmiş genç bir Rum kadını da katılırdı ve başka türküler arasında bu türküyü de dertli dertli söyler dinleyenleri duygulandırır. Çok zaman sonra 1940'lı yıllarda dostum Niyazi Ağırnaslı küçük esat bağları yolundaki evinden bir akşam saati ezgisini de sözlerini de tam hakkını vererek " Gesi Bağlarını çağırdığı zaman ben 7,8 yaşlarımda bu uzak anısı yeniden yaşanmıştır"

Gesi Bağları türküsünün hikayesine yer vermez kitapta ama 45. Sayfada 17 betten oluşan bir derlemeyi aktarır. Rahmetli Ahmet Şükrü Esen'in Kayseri'de görev yaptığı yıllardaki derlemedir. 1893 doğumlu Ahmet Şükrü Esen zabıt katipliğinden millet vekilliğine kadar uzanan çizgide Anadolu'nun dört bir tarafını gezmiş ve özellikle ağıtları ve türküleri yazıya geçirmiştir.

Kitapta bulunan 17 bestten oluşan derlemenin önemi şuradan ileri geliyor : Biz 104 dörtlükten oluşan bir bent sayısına ulaşmamıza rağmen derlemelerin tarihinin arasında pek bir zaman farkının olmaması sebebiyle çok eski bir derleme metnine ulaşamamıştık. Ahmet Şükrü Esen in bu derlemeyi 1930'lu yıllarda yazıya geçirdiği tahmin ediliyor. Yani günümüzden 70 yıla yakın bir süre önce yapılmış bir derleme tabi ki oldukça önemlidir.

1930'lu YILLARDA AHMET ŞÜKRÜ ESEN'İN DERLEDİĞİ

"GESİ BAĞLARI" TÜRKÜSÜ

Gesi Bağlarının gülleri lâri,
Ben yardan ayrıldım gülemem gayri,
Yardan ayrılanın böyl' olur hali,
Gel otur yanıma başımın tacı,
Ayrılık ekmeği zehirden acı.

Gesi bağlarında buldum bir nohut,
Ana ben ölüyüm bana yas okut,
Mezarımın üzerinde dolan bir vakit,
Gel otur yanıma başımın tacı,
Ayrılık ekmeği zehirden acı.

Kampanamı yüce vurun gaziler,
Ben cahilim kemiklerim sızlar,
Anam bacım ardım sıra bozular,
Gel otur yanıma başımın tacı,
Ayrılık ekmeği zehirden acı.

Gesi bağlarında kaynar kum idim,
Fenerler içinde yanar mum idim,
İbdi Allah sonra sensin umudum,
Gel otur yanıma başımın tacı,
Ayrılık ekmeği zehirden acı.

Gesi bağlarında üç ırğa daşlar,
Ağamdan mı geliyon ey uçan kuşlar,
Analar büyütür ile bağışlar,
Gel otur yanıma başımın tacı ,
Ayrılık ekmeği zehirden acı.

Gesi bağlarında üç ırğa daşlar,
Gesi bağlarına indi bir Firenk,
Bu mektubu yazan ne dertli bir yürek,
Gönderin ağamı o bana gerek,
Gel otur yanıma başımın tacı,
Ayrılık ekmeği zehirden acı.

Ağamın giydiği ketenden gömlek,
Yoğumuş dünyada garibe gülmek,
Hep mi yalan oldu bu geçen günler,
Gel otur yanıma başımın tacı,
Ayrılık ekmeği zehirden acı.

Everek' in bayırına düzüne
İllerin anası gider kızına,
Benim anam hiç bakmıyor yüzüme,
Gel otur yanıma başımın tacı,
Ayrılık ekmeği zehirden acı.

Salkım söğüt gibi dallarım yerde,
Gözlerim gözlerim yolda,
Gösterin sevdiğim evleri nerde ?
Gel otur yanıma boyu bosu güzelim,
Gülelim ağlarım ah çekerim gezerim.

Varın bakın has bahçenin gülleri de açıyor,
Duvarından dallarından taşıyor,
Benim yarım bülbül gibi şakıyor,
Gel otur boyu bosu belalım,
Gülemem ağlarım ah çekerim yanarım.

Yüce dağ başında kaynar karınca,
İçerim kan ağlar yaşitlarım görünce,
Ben bu dertten iflah olmam, ölünce,
Dertli diye çağırırsınlar adımlı.

Uyandım ki bir ay doğmuş koynuma,
Sığa kollarını aşır boynuma,
Bir canım var koydum senin uğruna,
Eğil dağlar eğil bir gül alayım,
Asker karısıyım ya ben nerde kalayım.

Gesi bağlarında dolandım taşa,
Kardeş ekmeğini kakarlar başa,
Çalıştım çalıştım emeğim boşa,
Konma bülbül konma dalım boş değil
Yarimi iller aldı gönlüm hoş değil,

Urganım atmadık dallar mı kaldı,
Başıma gelmedik haller mi kaldı,
Bize söylenmedik diller mi kaldı,
Ya ver muradımı ya al canımı.

Gesi bağlarında geçilmez taştan,
Dört yanım ıslandı yağmurdan yaştan,
Sağ yanım ağrıdı soluna yaslan,
Devşirdim çiçeği/...../.....

Gesi bağlarında yolun sağında,
Güller çiçek mi açar şu yavrunun bağında,
Yavrusu koynunda elin yanında,
Topladım çiçeği benim dalda nem kaldı,
Gidiyorum gurbete benim burada nem kaldı.

Gesi bağlarından geçemiyorum,
Az doldur şarabı içemiyorum,
Ben sana söz verdim geçemiyorum,
Atma garip anam/...../.....

BU VARYANT HANGİ BİLGİLERİ DEĞİŞTİRİR

1930'lu yıllara ait bir derleme belki çok uzun değil ama oldukça değerlidir demiştik.Türkü metninde geçen bazı bilgiler daha önce yapılan derlemelerde yer almayan bazı ip uçlarını da bize veriyor. Bunlar nelerdir, diyecek olursanız,bakın şöyle;

Gesi bağlarında yolun sağında,
Güller çiçek m'açar şu yavrunun bağında,
Yavrusu koynunda elin yanında,
Topladım çiçeği benim dalda nem kaldı.
Gidiyorum gurbete benim burada nem kaldı

16.Bentteki bu ifade kızın hikayesini doğruluyor.Yani Gesi de bir çocuğu ile yalnız başına kalan bir gelinin hikayesi olduğu kesinleşiyor.Nakarat bölümü eğer baksa bir türküden alıntı değilse,türkünün kahramanı

olan kızın böyle genç yaşta öldüğü yolundaki kanaati değiştiriyor.

Topladım çiçeği benim dalda nem kaldı
Gidiyorum gurbete benim burada nem kaldı.

Bu bölüm,kızın ölmediğini,Gesi'yi terk edip gurbete gittiğini göstermez mi? Demek ki,kızın genç yasta ölümünü anlatan varyantlara daha da şüpheyile bakmak gerekmektedir.

Yine türkünün 8. bendinde geçen 'Everek' adı Develi ilçesi değildir.Bugün Gesi yöresinde halkın 'Evlek' dediği bir yer var burası şimdi bir mevkinin adıdır.Osmanlı döneminde burası 'Everek' adlı bir küçük kariye (köy) olarak gösteriliyor.

10. bende bir bakalım
Varın bakın has bahçenin gülerli de açıyor
Duvarından dallarından taşıyor
Benim yarım bülbül gibi şakıyor

Burada geçen has bahçe aslında herhangi bir bahçeymiş gibi bir havada anlatılmıştır ama haliyle yüreğimden birisi olarak bize çok daha farklı şeyler ifade etmektedir. Hasbahçe, Darsiyah'ta (Bugün Gesi'nin Kayabağı mahallesi) Yanartaş, Rum Manastırının bahçesine verilen isimdir. Bu bahçe de zamanında çok meşhurmuş. İçerisinde değişik meyve ağaçları varmış,ki bir kısmı hâlâ duruyor türlü türlü çiçeklerle cennetten bir köşe gibiymiş bahçenin içerisinde bir de havuz var. Kayseri Doğa Belgeseli'nin çekimlerinde 1999 yılında bölgeyi gezmişim ve bu havuzu görme şansım oldu.Çevresi mermer döşemelerle süslenen bu havuzda sadece birkaç mermer kalmıştı.Adeta havuz talan edilmişti.Bahçenin 2-3 metre arasında yüksek duvarlar vardı.Bu duvarlarında taşları başka işlerle kullanılmış ve bir başka talanda orda yaşanmıştı.Şiirde 'Duvarından dalları taşıyor' demesi de bu bahçenin yüksek duvarlarının yörede çok iyi bilinmesinden kaynaklanıyor.

Şiirde ilk defa Gesi bağlarındaki gelinin eşine 'ağa' diye seslendiğine şahit oluyoruz.Bu söz yörede genellikle baba için kullanılmakla beraber bu şekilde de kullanılabildiğine örnekler vardır.Şiirin ana temasında hep 'Anne erdemi' dile getiriliyordu.Ben ilk defa bu kadar açık bir şekilde eşine duyduğu özlemi mısralarla bu çeşitlemede karşılaştım.

Gesi bağlarına indir bir Firenk
Bu mektubu yazan ne dertli bir yürek
Gönderin ağamı o bana gerek
Gel otur yanıma başımın tacı
Ayrılık ekmeği zehirden acı

Güneş Tutulması

Hazırlayan: Gazi GÖÇMEN 2-B

Bir güneş tutulması Ay'ın Güneş ile Dünya arasına girmesi ve bazı özel koşulların sağlanması neticesinde meydana gelir. Tutulmanın olabilmesi için Ay'ın, arz etrafındaki yörüngesiyle arzın Güneş etrafındaki yörüngesinin kesişim yerlerini belirleyen düğüm noktalarında veya bu noktalar civarında (Yeni Ay safhasında) bulunması gerekir. Bilindiği üzere bir yıl içerisinde 12 ay vardır.. Yani Ay, arz etrafında yılda 12 kez dolanır dolayısıyla, eğer ay'ın yörünge düzlemi Dünyanınki ile çakışık olsaydı, 1 yılda 12 kez Güneş tutulması meydana gelebilirdi, fakat durum böyle değildir. Ay'ın yörünge düzlemi ile dünyanınki arasında 5 derece 9'luk bir açı vardır. Bu açı nedeniyle arz, ay ve güneş aynı doğrultuda bulunmazlar. Böylece her ay bir güneş tutulması oluşması engellenmiş olur. Nitekim en az 2, en çok 5 güneş tutulması meydana gelir.

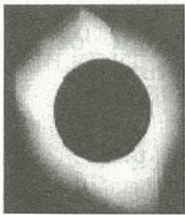
Tam, halkalı ve parçalı olmak üzere 3 tip güneş tutulması vardır. Bir güneş tutulmasının tam veya halkalı olması ayın dünyaya uzaklığı ile belirlenirken, parçalı olması ay, gözlem yeri ve güneş arasındaki açıyla, bir başka deyişle her 3'ünün tam olarak aynı doğrultuda bulunmasıyla ilgilidir. Bilindiği gibi ay dünya çerçevesinde basıklığı azda olsa elips şeklindeki bir yörüngede dolanır. Bundan dolayı dünyaya olan uzaklığı her an değişmektedir. Eğer tutulma anında ay dünyaya yeteri kadar yakınsa, görünen çapı güneşin görünen çapından büyük olur, güneş diskinin tamamı örtülür ve 'Tam Tutulma' meydana gelir.

Aksi takdirde güneş diskinin tamamı örtülmez, diskin sadece iç kısmı örtülür ve bir 'Halkalı Tutulma' oluşur.

Bazen de ay ve güneşin konumları öyledir ki ay, güneş diskinin bir kısmını örter bu durumda parçalı tutulma meydana gelir. Tam ve halkalı tutulmaların maksimum örtülme evresinde önceki ve sonraki dönemlerinde parçalı tutulma evresi bulunur.

Ayın yarı çapı dünyanınki ile mukayese edildiğinde çok küçük olduğundan dünyanın tamamı güneş ve ay riskinin dış teğetlerinin oluşturduğu gölge konisinin içine girmez bu nedenle güneş tutulması dünya üzerinde ancak belirli bölgelerden görülebilir..

H a l b u k i a y tutulmasında durum böyle değildir. Ay tutulması o anda geç olan yerlerin tümünde gözlenebilir Ay

tutulmalarında dünya, ay ile güneşin arasına girer ve dünyanın gölgesi ayın tamamını perdeleyebilecek kadar büyük olur.

Tam güneş tutulması diğer tutulma

türlerine göre daha önemlidir. Zira, tam tutulmada güneşin tamamı ay tarafından birkaç dakika içinde örtüldüğünden bu sırada yapılacak gözlemlerden yıldızımızın dış atmosfer tabakaları özellikle koronanın (Güneşin en dış atmosfer tabakası) fiziği hakkında önemli bilgiler elde edilebilir.

Bin yılın İlk Tam Güneş Tutulması: 21 Haziran 2001

Tam güneş tutulması sadece güney yarım kürede izlenebildi. Ayın yarı gölgesi dünya üzerine Güney Amerika'nın Atlantik okyanusu kıyılarında 12:33'de düşmeye başladı yarı gölgenin çapı yaklaşık 69.000 km yarı gölgenin düştüğü her yerde parçalı güneş tutulması görüldü. Ayın tam gölgesi Türkiye saati ile 13:36'da önce Atlantik okyanusuna düştü saatte 2.000 km hızla uzun süre Atlantik okyanusunda ilerleyip 15:36'da Afrika'ya ulaştı. Genişliği yaklaşık 2.000 km olan bu şerit içerisinde kalan her yerde güneş tutulması tam güneş tutulması olarak izlendi. Koşulların en uygun olduğu yerde tam tutulma 4 dk. 56 sn. sürdü. Gölge, Güney Afrika'yı kat ettikten sonra Madagaskar'a ulaştı ve dünya üzerindeki yolcuğunu Hint okyanusu üzerinde tamamladı.

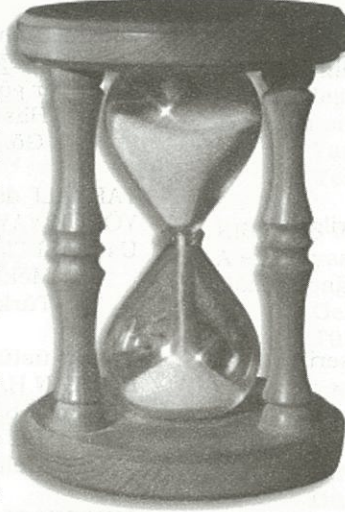
Yüz yılın Son Tam Güneş Tutulması: 11 Haziran 1999

Yüz yılımızın son tam güneş tutulması 11 Haziran 1999'da meydana geldi. Atlantik okyanusunda başlayan tutulma, Orta Avrupa ve Türkiye üzerinden Orta Doğu'ya Kayarak Hindistan'dan geçti ve nihayet güneşin battığı Bengal körfezinde son buldu. Gerek bilimsel, gerekse turistik olarak büyük ilgi çeken bu asrın son tam güneş tutulması, ülkemizde milyonlarca kişi tarafından çok iyi bi şekilde izlendi. Yerli ve yabancı bir çok bilim adamı, tam tutulma safhası yaklaşık 2 dk. süren bu muhteşem doğa olayından yararlanarak güneşin en dış atmosfer tabakası olan "Korona" için bir çok gözlemsel deney gerçekleştirildi. Ayrıca, tutulma zamanı ile süresine ait hesapların mükemmelliği de bir kez daha kanıtlandı.

*Sayfada bulunan resimler İstanbul Üniversitesi, Astronomi ve Uzay Bilimler bölümü sayfasından alınmıştır.

Yaşasaydım Anlatmazdım

Elif ODABAŞI - Psikolojik Danışman

Üç sevgi var kainatta muteber; ilki rağmen, ikincisi çünkü, üçüncüsü eğer, Bir sevgi ki her şeye rağmen sürer. Kainatta ona olmaz eş sevgi. Münir Arıkan

Japonya'da, Tokyo Uluslararası Üniversitesi öğretim üyelerinden Dr. Masumi Toyotome, sevgi üzerine yazdığı "3 sevgi türü" adlı yazısıyla tanınır.

Toyotome yazısına basit insan dürtülerinden belki de en önemlisini tanıtarak başlıyor, sevgiyi. Herkes sevmek istiyor. İnsanlar hayvanlar hatta bitkilerde bile daha çok sevilme duygusu yaşatıldığında gelişim daha hızlı oluyor. Peki, sevgi nedir ve nerede bulunur? Toyotome'ye göre sevgi karşılıksız paylaşım ve beklentisiz bir vericilik içeriyorsa ve hiçbir şarta bağlı değilse sevgi olabilir. Bunun için de sevgiyi üçe ayırıyor:

EGER SEVGİSİ

"Eğer sınıfını geçersen ailen seni sever" türü sonu şartlı bir eğere bağlanmışsa bu sevgi en çok rastlanan sevgi türüdür. Toyotome'ye göre, bir şarta bağlı karşılık bekleyen bir sevgi türüdür bu. Şartlar varsa büyük ihtimalle bizim şartlarımızdır. "Eğer bana ayak uyduramazsan beni unut" Altta yatan mesaj şudur: Ben iyiyim benim dediklerim daha iyi sen de benim gibi düşünmelisin. İşte o zaman ben seni seveceğim" Kendimizin bir kopyasını istiyoruz kendimiz için.

ÇÜNKÜ SEVGİSİ

Bu tür sevgide kişi bir şey olduğu, bir şey sahibi olduğu, ya da bir şey yaptığı için sevilir. Başka birinin onu sevmesi, sahip olduğu bir niteliğe ya da koşula bağlıdır.

Seni seviyorum çünkü çok güzelsin. Seni seviyorum çünkü çok zenginsin.

Seni seviyorum çünkü bana güven veriyorsun. Çünkü sevgisi eğer sevgisine kıyasla daha makul ve masum gözükabilir. Eğer sevgisindeki sevgi, bir beklentiye bir şarta bağlı olduğundan büyük ve ağır bir yük haline gelebilir. Olmadığında hayal kırıklığının yıkımını kolay atlatamaz. Lise 2. sınıfta okuyan bir kız öğrencimiz, Matematik sınavı başlamadan bayılacak kadar titrediğini fark ettim. Görüşmelerimiz sonucunda öğrencinin heyecanının nedeninin orta 3'ten sonra girdiği LGS'nı kazanamayışına kadar dayandığı görülmüştür. Babam kazanacağıma emindi ve kazanamadım, çalışıyorum ama yapamazsam

korkusuyla çok heyecanlanıyorum cümlesi bize sevgiyi daha doğru sunmamız konusunda yeterli örnek sanırım.

Anne baba çocuğunu, öğretmen öğrencisini, dostlar birbirini çünkü ya da eğer sevgisiyle sevmektedir ki bu büyük bir yanıldır.

Resim öğretmenlerimizden Mustafa Karaçavuş'la konuşurken, "Bu ülkede neden öğretmen öğretmene aşık olur? Neden astsubay öğretmene aşık olur da evlenirler? Neden bir profesör bir marangoza aşık olup evlenmez neden bir öğretmen bir bakkalla

evlenmez?" demişti.

Neyi seviyoruz? Neye aşığız? Hiçbirşeyi olmasa öğretmen subay ya da doktor olmasa sevgi olur muydu?

Neden çünkü, eğer sevgisi arasında kendimizi avutuyoruz. Sevgi karşılıksız sevmekse kaç kişi yalancı değil?

RAGMEN SEVGİSİ

Kendi hayatımıza hediye edeceğimiz en güzel şey olsa gerek şartsız beklentisiz ve çünküsüz sevebilmek. Yalnız sevgide değil tüm davranışlarımız ve düşüncelerimizi "her şeye rağmen" mantığıyla karşılamalıyız. Oysa başımıza gelen her şeyde suçlayacak birileri ya da bir şeyler bulabiliyoruz.

"Öğretmen hep bana kızıyor, annem hep aynı şeyleri söylüyor, Arkadaşım sürekli beni üzüyor." Kızan öğretmen, suçlu anneniz, üzen arkadaşınız. Parmağınızla gösterecek hep birileri var.

Başkasından rağmen sevgisi istemeden önce bunu ben öğrenmeliyim demeliyiz. Yıllarca süren arkadaşlıktan sonra küçücük şeyler yüzünden birbirine düşman ne çok insan var? Sevgiyi anlatacak kadar yaşasaydım anlatmaya kalkmazdım. En çok zorlandığım konu rağmen sevgisini anlatabilmek. Bazen en safiyane duygularla bağlandığım insanların sevgiyi kullandığını görmek biraz daha uzaklaştırıyor sevgiden beni. Birkaç dost kaldı almadan veren, verdiğinde karşılık beklemeyen.

Umarım sizin sevgileriniz benimkinden büyük olur. Çünküsüz ve eğersiz!

Her şeye ve herkese rağmen hatta sevdiklerinize rağmen sevmeye hem de dolu dizgin sevmeye devam edeceğimiz değil mi?

KAYSERİ'YE ÖZLEM - 1 (*)

Kayserili Hemşehrilerime Sevgilerimle...

Özledim dağ bayır karlı ovanı,
TEKİR YAYLASI'nda arı kovanı,
Çiğirime bassam temiz havanı,
Sende kaldı gönlüm-gözüm Kayseri!
Hasretin yakıyor özüm Kayseri!..

Bağlarında yesem dirmit üzümü,
Pek hoştur pestili,köfter düzümü!
Gelip toprağına sürsem yüzümü,
Her taşına aktı kanım Kayseri!
Tek sevdiğim diyor canım Kayseri!..

Gözümde"tütüyor YILANLI DAĞI,
O koştüğüm günler tepe aşağı!
Hele AKKAY A'11 tüm ÇAĞŞAK BAĞI,
Bilmem ki ne halde görsem Kayseri?
Postu yollarına sersem Kayseri!..

Bir bağ sekisinde çeksem nargile,
Yesem bazlamayı samırsak ile!
Pehlili baldırca nam olur dile,
Tarif eyleyemem hoşsun Kayseri!
Gönlüm sevdan ile coşsun Kayseri!..

Usta eller yapar has çöreğini,
Hoplatır insanın tüm yüreğini!
Mantı,yağlamayı,su böreğini;
Misafire ikram kurşam Kayseri..
Gelip sofraya dursam Kayseri!..

Yazıda atardım sapan taşını,
Az mı yardım Nurullah'ın başını?
Tandır böreğini kurşun aşını,
Gelip doyaya yesem Kayseri!
Yel gibi başında esem Kayseri!..

Çamanlı pastırman,lezzetli sucuğun,
Günlük azağıdır nice çocuğun!
Burnuma tütüyor her bir bucağın,
Aş'ı,bereketi bolsun Kayseri!
Gariplere uğrak yol'sun Kayseri!..

Yiğit avcılarla şanlı beller,
Burcu burcu esen o canım yellere!
HACILAR Köyü'nde bez dokur eller!
Keten keten çiçek saçar Kayseri!
Basma-pâzen kucak açar Kayseri!..

Takıp ayağıma koca fotini,
TAŞLI BURUN'larda yolsam otunu;
EGRİ BUCAK'ta da yesem dutunu,
Tozlu yollarına çıksam Kayseri!
Ne senden unsansam,bıksam Kayseri!..

TALAS HiSARCIK'1 göresim geldi,
ERCİYES'e hasret bağrımı deldi!
GESİ BAĞLARI'nda yaşam güzeldi,
Aşkınla sararsam,solsam Kayseri!
Hep böyle esirin olsam Kayseri!..

Şanlı DEVELİ'de bir gece kalsam,

Kendimi de ŞENLİK içinde bulsam!
Ulu SEYRANİ'den bir ilham alsam,
Ne deşem hakkında azdır Kayseri!
Seninle yaşamak hazdır Kayseri!..

ERKİLET Günaydın' gölge bastı mı?
Güzeller bağlardan hevenk astı mı?
Yıllar var görmedim nice dostumu,
Hasretin içimi yakar Kayseri!
Gözlerim yoluna bakar Kayseri!..

YAHYALI' da tatsam aş kirazı,
YÖRÜK YAYLASI'nda geçirsem yazı!
Usta ÂŞIK'lardan dinlesem sazı,
Mekan YOĞUNBURÇ'a koşsam Kayseri!
Türkü-Bozrak'larla coşsam Kayseri!

Takdir üstünedir dünya bakışı,
BÜNYAN HALISI' nda gör sen nakışı!
Gözümde tütüyor düzü-yokuşu;
Bu özlemi bir bitirsem Kayseri!
Gelipte sefanı sürsem Kayseri!..

PINARBAŞI, yiğit AVŞAR ellerin,
Kıvrak-tatlı dilli çok güzellerin!
ERCİYES'ten akan coşkun sellerin,
Doğaya bir hayat verir Kayseri!
Sevgim karların la erir Kayseri!..
Erenlerin kalbi seninle atar,
SEYYİD BURHANEDDİN koynunda yatar!
Ölmez şehitlerin,gizilerin var;
Kalelerin dimdik durur Kayseri!
İsmin bize verir gurur Kayseri!..

Kırlarında binbir çiçek bitiyor,
Ovaların buram buram tütüyor!
Dağlarında nazlı keklik ötüyor,
Doğduğum diyarım köşem Kayseri!..
Üzüntüm,sevencim,neşem Kayseri!..

Zannım çiçek açtı kaysı,erikler,
Yaylaya göçtü mü bilmem YÖRÜK'ler?
Üstüne bindiğim 'ATLI KÖRÜK'ler,
Özledim o günler nerde Kayseri?
Hayilimde perde perde Kayseri!..

SAMIRSAKLI suyu taşıtı mı yine?
Sürüler. ğvayı aştı mı yine?
ERCİYES'e karlar düştü mü yine?
Her gece düşünüp durdum Kayseri!
Seninle hep hayal kurdum Kayseri!..

Güzel şehrim yaşıyorsun özümde,
KERVANSARAY'ların büyür gözümde !
Bir tarihsin,yalan yoktur sözümde,
'Destanım hatıra kalsın Kayseri!
Felek sende canım alsın Kayseri!..

Kemal dertlin oldu hep yana yana,
Anam-babam,bacım,yar gibi bana!
Doymadım ömrümde bir kere sana,
Öyle cana yakın sıcak Kayseri!
Benzeri olmayan bucak Kayseri!

KAYSERİ'YE ÖZLEM -2**Kayserili Hemşerilerime Sevgilerimle...**

Çifte martinimi koluma asam,
Dağlarında tavşan, keklik avlasam;
SULTAN SAZLIGI'nda kaybolur tasam.
Bir KUŞ CENNETİ de sensin Kayseri!
Şehirler içinde "ben"sin Kayseri !..

GÜLTEPE, KUMARLI, BEŞTEPE parkı;
Orada başkadır yaşamın farkı !
Her gece dilimde bitmeyen şarkı,
Bir yanık türküsün dilde Kayseri !
Namin gezer nice ilde Kayseri !..

Şelale diyarı KIRANARDI'nda,
Gezsem erenlerin yüce yurdunda,
Seni hep anarım dağlar ardında.
Sensiz bu hasretlik zordur Kayseri!
Hasretin içimde kordur Kayseri !..

YAMULA BARAJI düş yerim oldu.
Ovalar Yaylalar bereket doldu!
Aşın ve ekmeğin bilirim boldu.
Yıllardır hep sende doydum Kayseri!
İsmi baş tacı koydum Kayseri !..

Sağlık istiyorsan eğer bir kere,
TEKGÖZ, BAYRAMHACI şifalı yöre!
YEŞİLHİSAR dersen her fani göre.
İnsanlara sıhhat veren Kayseri!
Olmuşsun gözümde ceren Kayseri !..

MAHZEMİN de arap aşımı yesem,
Vefakar dostlarla sohbet eylesem,
Doğrudur hakkında neler söylesem,
Her yanı bir cennet yören Kayseri!
Gelip doyaya göre Kayseri !..

GESİ BAĞLARI'nda eğlenti başka.
Ansam o günleri düşerim aşka!
Ömrü tamamlasam seninle keşke.
Hep sende bulurum sera Kayseri !
Senden ayrı kalmak cefa Kayseri !..

Üzümler olurken ağustos ayı,
Canım HİSARCIK'ta kursam masayı,
Gelipte koynunda atsam tasayı,
Böyle bir hayale daldım Kayseri !
Anılar içinde kaldım Kayseri !..

Çağlayan kayalı KADI BAĞLARI,
Tabiat hep ona örmüş ağlan !
Mor menevşe, sümbül açan dağları,
Ölmeden bir daha görsem Kayseri !
Doyası seranı sürsem Kayseri !..

Yutmuş KIZILIRMAK "Alı Gelin"i.
Nice sevenlerin bükmüş belini!
Görsem gürül gürül akan selini,
Ba öyküye herkes ağlar Kayseri !
Acısı yürekler dağlar Kayseri !..

"Varım -yoğum hepsi dostlar için" der.
TOMARZA insanı misafirperver !
SÜMENGEN YA YLASI cennet gibi yer,
İsterim burada durmak Kayseri!
Hoştur, hayalini kurmak Kayseri !..

ÇİFTLİK kasabası, SARIOGLANI,
Gez kardeşim güzel yöreyi tanı !
Yaşadım orada çok tatlı anı.
Yaşanır hep sende masal Kayseri!
Yeşerir gönlümde dal dal Kayseri!..

ERCİYES dağının zirvesi dikte,
Alemler yaşanır teleferikte !
Gözüm bağlarında sulu erikte,
Gelip o yerlerde duram Kayseri!
Tütüyorsun, buram buram Kayseri !..

GEVHER NESİBE' den söz etmek ise;
Bir tarihtir meşhur ÇİFTE MEDRESE!
Kulak verin, burada yükselen sese,
İBNİ SİNA'sıyla tektir Kayseri!
Dünya sağlığında bir pir Kayseri !..

DADALOGLU, Türkmen, Avşar kolunun;
Tarih uzantısı İPEK YOLU'nun!
En modern şehridir, ANADOLU'nun,
Gözler kamaştırır şehir Kayseri!
İmarıyla coşan nehir Kayseri !..

Efeler, kızanlar sende yaşardı.
"Boz Ahmedin Osman" birisi vardı!
Bir eşkiya değil, herkese yardı;
Andıkça gözlerim sulu Kayseri!
Yiğitler diyarı ulu Kayseri !..

Elele vermişler üçlü kafadar:
ÖZHASEKİ, YILDIZ, BÜYÜKKILIÇ var!
Hepsi hizmet için canını adar.
Beldeler içinde birsin Kayseri !
Sen' efsane bir şehirsin Kayseri !..

KADINLAR ÇARŞISI verir kanıtı,
Gördüm gururlandım güzel anıtı !
Şanlı tarihimin büyük yanıtı.
Bir büyük vilayet aşar Kayseri!
Tarihe mührünü basar Kayseri !..
Kemal'im bu destan ikinci bölüm,
Devamı gelecek olmazsa ölüm!
Bircik diyarım, solmayan gülüm,
Sevgin yüreğimden taşar;
Kayseri fani seninle yaşar Kayseri !

Kemal Ahmet ŞEN
ERCİYES ÇOCUĞU Şairi
Kayseri 2003

KAYSERİ LİSELİ OLMAK

Ahmet DEMİREZEN / 2002-2003 mezunu

“Bir ayrıcalıktır KAYSERİ LİSELİ olmak” diye başlamak istiyorum sözlerime.

Dört sene okudum Kayseri Lisesinde. Koskoca dört yıl. Koskoca dört yıl dediğime bakmayın. O kadar çabuk geçti ki yıllar, ne olduğunu anlamadan bitti. Daha dün gibi hatırlıyorum hepsini:

Sonbahar sabahıydı, sabahın 7:00'si, hafif esen rüzgar eşliğinde evlerinden çıkan herkes okulların yolunu tutmuştu. Ben de Kayseri Lisesi'nin önüne geldim. Biraz durakladım, sonra yavaş yavaş içeriye doğru yönelmiştim. Her taraf insan kaynıyordu. Okula yeni başlamış olmanın ezikliği vardı, biraz da heyecanı... Son sınıfta olanlara bakıyor, imreniyordum. 9/E idi sınıfım ve erken tanışmanın sınıf içerisinde de yarar sağlayacağını düşünüp, 9/E'li arıyordum ve kısa bir süre sonra da birkaç kişi bulmuştum.

Tören başlamış, herkes sıralarına geçmişti, insanın içini titreten bir heyecan vardı bu ilk günde. Sonra sınıfımızın yerleri söylendi ve ağır ağır sınıfa doğru ilerledik. O kadar çok yabancı vardı ki sınıfta, hatta liseye başka şehirlerden gelenler bile vardı. Yoğun maraton işte o gün başlamıştı. Ve günler gelip geçti, nihayet son sınıfa gelmiştik. Anladım ki asıl yarış, gerçek mücadele bundan sonra başlıyormuş.

Zaman gelip çatmıştı, o kadar çok harcanmış çabanın karşılığını alma vakti gelmişti. Artık her şey daha bir gerçeklik kazanmıştı ve bir o kadar da ağır yük yüklenmişti sırtımıza. Üniversite sınavı.

En hızlı geçen de bu senem olmuştu. Göz açıp kapayınca kadar gelip geçmişti. Artık son düzenlemeler yapılıyor, son provalar oynanıyordu. Bir sınır çizgisiydi bu üniversite sınavı. Ya tamam, ya devam. Ha! Kazanmasak başka şansımız yok mu? Elbette var ama zaman en değerli şeydir benim için. Bir acelecilik vardır her birimizin içinde. Hemen okul

bitse, hemen sınava girsek, hemen kazansak, hemen... hemen... Hangimiz diyoruz “Ya bu sene canım istemiyor sınava girmeyi” ya da hangimiz “Bu sene girmesem de seneye kazansam sınavı” diye düşünüyor? Hiçbirimiz.

İnsan, son sınıfa geldiğinde daha ayrı bir pencereden bakıyor herşeye. “Son senem, istesem de bir daha asla okuyamayacağım burda, bir daha asla... Hacı Ali Hoca, Gülay Hoca, Meltem Hoca, Naim Hoca, Saffet Hoca, Orhan Hoca girmeyecek dersime” diye düşünceler birikiyor beynimde. Yaşadığın onca şey, gözlerinin önünden bir film şeridi gibi geçiyor. Zaten ben bu son seneye düşünceler senesi diyorum.

-Okul bitecek. Eee sonra?

-Arkadaşlarımdan ayrılacağım. (Sanki hiç görüşmeyecekmiş gibi)

-Üniversite sınavı var. (Ya kazanamazsam!)

-Yeni hayat, gerçek hayat başlıyor.

-Hocalarımı özleyeceğim. Acaba ilerde tanırılar mı beni?

Bunlar, düşündüklerimin sadece birkaçı.

Bir boşluğa düşüyorsun sonlara doğru yaklaştıkça. Hele bir de geçen yılları boşa geçirmişsen, herkes oturup ders çalışırken, sen zevkini çıkartmışsan okulun, yandın o zaman! Arkadaşların gitmek istedikleri üniversiteyi düşünürken, sen sınava gireceğin okulu düşünürsün.

Son gün gelir, karneni alırsın. Hatta bir süre sonra da diplomanı. Sen de Kayseri Lisesi'nden ayrılanların, mezun olanların kervanına katılırsın. Sen de okulun bahçelerinde, binaların içerisinde iyi-kötü zaman geçirmenin gururuyla kâh sevinir, kâh üzülürsün.

En başta da dediğim gibi, “Bir başkadır, bir ayrıcalıktır Kayseri Liseli olmak”

Hepinize başarılar.

19 MAYIS'IN ANLAMI

Türk Tarihinde kutlanması gereken günler vardır. Bunlardan biri 19 Mayıs 1919'dur. 19 Mayıs 1919 Anadolu'da yeni Türk Devleti'nin fiilen temellerinin atıldığı gündür ve Türkiye Cumhuriyeti tarihimizin başlangıcıdır. Yüce Önder Atatürk'ün Büyük Nutkunu bu olayla başlatması, doğum gününü soranlara 19 Mayıs'ı işaret etmesi bunun kanıtı sayılmalıdır. 19 Mayıs'ın milli bayram olarak ilan edilmesi bu yargıyı daha da pekiştirmektedir. Atatürk, gerek Milli Mücadele döneminde, gerekse Cumhuriyet döneminde yurdumuzun birçok şehrini ziyaret etti. Bu ziyaretler, o şehirlerin mahalli övünç günleri olarak kutlandığı halde sadece 19 Mayıs yasa ile milli bayram kabul edildi.

Mondros Mütarekesi'nin imzalanmasından sonra Mustafa Kemal Paşa, 13 Kasım 1918'de İstanbul'a geldi. İstanbul'da yaklaşık altı ay kaldı. Bu süre içerisinde vatanın kurtuluşu için çeşitli girişimlerde bulundu. Padişahla birkaç kez görüştü ve ona bu konuda düşüncelerini aktardı. Güçlü bir hükümetin kurulması için çaba gösterdi. Basın yoluyla geniş kitleleri bilgilendirmeye, halkı aydınlatmaya çalıştı. Kurtuluşa giden yolun temel ilkelerini yine bu dönemde ortaya koydu. Bunları çok yakın arkadaşlarına anlattı. Böylece Milli Mücadeleden yana az sayıda, fakat etkin bir grup oluşturmayı başardı. Milli Mücadele Anadolu'dan başlatılacaktı. Bunun için öncelikle birer görevle Anadolu'ya geçilecek, mecbur kalınmadıkça görev terk edilmeyecek, görevi bırakmak gerektiğinde asla İstanbul'a dönmeyecek, çalışmalar gayri resmi bir tarzda sürdürülecekti. Samsun'dan başlayan süreçte, onun tutum ve davranışları izlenecek olursa bütün bu prensiplere bağlı kaldığı görülecektir. Başlangıçta kendisiyle birlikte Milli Mücadeleye atılan arkadaşları arasında, zorunlu olmadıkları halde İstanbul'dan verilen emirlere hemen uyarak görevini bırakanları, bununla kalmayıp İstanbul'a dönenleri, söz konusu prensiplere aykırı davrandıkları için Nutuk'ta ağır bir biçimde eleştirmektedir. Yüce Önder'i diğerlerinden ayrı ve üstün kılan, azmi, iradesi, kararlılığı,

milletine sevgisi ve güveni, zafere olan mutlak inancıydı. Dokuzuncu Ordu Kıtaaı Müfettişliğine atandıktan sonra, heyecanla Harbiye Nezareti'nden çıkarken, "kafes açılmış, önünde geniş bir alem, kanatlarını çırparak uçmağa"(1) hazırlanıyordu. Oldukça sıkıntılı, zahmetli bir yolculuktan sonra, Samsun'da milletiyle kucaklaştı.

Samsun, mülki taksimatta doğrudan Dahiliye Nezareti'ne bağlı Canik Sancağı'nın merkez ilçesiydi. Karadeniz kıyısındaki bu şirin kasaba, Birinci Dünya Savaşı'nın yükünü taşıyan yerlerden biriydi. Genel savaş sırasında özellikle Rus istilasına uğrayan Türk topraklarından göç eden çok sayıda insan buraya gelmiş, kasabanın rengi, havası birden bire değişmiş, yeni gelenlerin barındırılması sıkıntılar yaratmıştı. Bunlar bir yana, Samsun aynı zamanda Pontusçu faaliyetlerin yoğun olduğu bir yerdi. Karadeniz'de dolaşmakta olan İtilaf donanmasından, Yunan savaş gemilerinin varlığından cesaret alan ve Samsun Rum metropoliti Germanos tarafından örgütlenen Pontus çeteleri sokaklarda dolaşiyor, asayiş ihlal ediyor, köylere baskınlar düzenliyor, evleri, binaları ateşe veriyor ve korumasız Türkleri öldürüyorlardı. 9 Mart 1919'da Samsun'a çıkarılan 200 kişilik İngiliz birliği, Pontus çetelerini büsbütün şımarttı. Mütakerenin bozulacağı endişesiyle güvenlik kuvvetleri ya kullanılamıyor, ya da asayişsizliği önlemeye yetersiz kalıyordu. Bu durumda sırf nefis-i müdafaa için Türkler de harekete geçince, bu zamana kadar Pontus çetelerinin terör faaliyetlerini seyreden İngilizler, seslerini yükselttiler ve 21 Nisan 1919'da Osmanlı Hükümeti'ne bir nota vererek Orta Karadeniz de Türklerin Hıristiyanları katlettiklerini bildirdiler, bunun önüne geçilmediği takdirde bölgenin işgal edileceği tehdidinde bulundular. Esasında olay bunun tam aksineydi. İngilizler gerçekleri tahrif ederek, Pontusçuları korumayı ve karışıklıkların devamını amaçlıyorlar bölgeyi işgal etmek için bahane arıyorlardı. İstanbul Hükümeti hemen bölgeye yetkili birini göndermek için

kolları sıvadı. Derinlemesine bir araştırmadan. sonra Mustafa Kemal Paşa üzerinde mutabakat sağlandı. Çünkü O, ikinci meşrutiyetin çalkantılı döneminde siyasete bulaşmamış, girdiği bütün savaşlarda zafer kazanmış başarılı bir kumandandı. İşte bu noktada Mustafa Kemal Paşa ile Samsun'un dolayısıyla bütün Anadolu'nun ve Türk Milletinin kader çizgisi kesişiyordu. O büyük insan, sebatla, inançla, doğru bildiği yoldan ayrılmadan Türk Milletinin geleceğini kurtaran kahraman oldu.

Mustafa Kemal Paşa'ya asayişsizliğe neden olan olayları tayin ve tespit ile bunların ortadan kaldırılmasının yanında daha başka görevler ve görevin gerektirdiği yetkiler de verilmişti. Atatürk, söz konusu yetkilerini değerlendirirken, bunları çok fazla bulduğunu ve İstanbul Hükümeti'nin bilerek, anlayarak bunları kendisine vermediğini belirtmektedir. Aynı günlerde ve daha sonra Anadolu'ya bir kısmı şehzadelerin başkanlığında olmak üzere heyetler gönderildi. Bunlar da önemli

yetkilerle donatıldılar. Nasihat Heyetleri, Tahkik Heyetleri, Teftiş Heyetleri adı altında Anadolu'da dolaşan bu kurulların da vatanın kurtuluşu yolunda büyük sonuçlar elde edecekleri bekleniyordu. Basın, bu beklentilere tercüman oluyor, heyetler hakkında geniş bilgiler veriyor, gittikleri yerlerde karşılanmalarından her türlü faaliyetlerine kadar hemen her konuda kamuoyunu aydınlatıyor, hadiseyle birinci derecede alakadar oluyordu. Halbuki Mustafa Kemal Paşa'nın Anadolu'ya gönderilmesi İstanbul basınında çok ve sadece haber niteliğinde yer almaktaydı. Bu da kimden ve ne ölçüde sonuç beklendiğinin bir göstergesi sayılmalıdır? Şu halde esas olan görev ve görevin gerektirdiği yetkiler değil, yetkileri yerinde ve zamanında tam bir liyakatla kullanmak, mutlak zafere ulaşabilmektir. Mustafa Kemal Paşa'nın başarı sırlarından biri de budur. 19 Mayıs, sadece Türk milli kurtuluş hareketinin başlangıcı olmakla kalmadı, yeni Türk devletinin çağdaş değerlerle milletler ailesi içerisinde yerini almasını da sağladı. Mustafa Kemal Paşa'nın Samsun'a çıktığı andan itibaren zihnini meşgul eden problem millet iradesinin devlet hayatımıza yansıtılmasını sağlamaktı. Hatta denilebilir ki bunu kurtuluşun önüne koymuş milli mücadelenin vazgeçilemez ilk şartı saymıştı. 19 Mayıs'ı izleyen günlerde yapmış olduğu yazışmalardaki terminolojiye bakılacak olursa, bu açıkça görülür. İzmir söz konusu olduğunda "ordu ve millet bu işgali tanımayacaktır." derken bunu kastediyordu. Samsun'dan Kazım Karabekir Paşa'ya çektiği telgrafta "Millet ve memlekete medyun olduğumuz en son vazife-i vicdani yeden amacı da buydu. Kurtuluş mücadelesi ancak milletle birlikte kazanabilirdi. Milletle kazanılan mücadeleyi, yine milletle taçlandırmak lazımdı. Yayın hayatına başlamalarına öncülük ettiği ilk iki gazeteden biri İrade-i Milliye, diğeri Hakimiyet-i Milliye adını taşıyordu. Bu değerler ve kavramlardır ki onu Türk Milletinin kalbinde "Milletin Kurtarıcısı", "Devletin Kurucusu" payesine yükseltmiştir.

(1) Falih Rıfkı Atay, Atatürk'ün Bana Anlattıkları, İstanbul 1955, s.115

HALK DİLİNDEN
BİLMECELERİMİZ

Serap İŞÇİMAN 11-O

Çiçeklerin Dili

AÇELYA Nefse hakimiyet.
 AÇELYA (HİNT) Gerçek şu ki, her şey bitti!
 ADAÇAYI Eşler arasında "Biz iyi bir aileyiz."
 mesajıdır.
 AKASYA (PEMBE VEYA KIRMIZI) Güzellik,
 zerafet ve incelik; Seni beğeniyorum.
 AKASYA (BEYAZ) Dostluk; Bizimki temiz bir
 sevgi, belki biraz arkadaşça... AKASYA
 (SARI) Platonik aşk, isimsiz âşık...
 ANANAS Sen kusursuz birisin!
 ARDIÇ Seni koruyacağım!
 ERİK Sözüme sadık kalacağım.
 FESLEĞEN İyi dilekte bulunmak için.
 GÜL Sevgiyi ifade eder.
 HANİMELİ Sana olan bağlılığım sonsuza
 kadar sürecek.
 HERCAİ MENEKŞE Beynimi işgal ediyorsun;
 ama ben bu durumdan şikayetçi değilim...
 IHLAMUR Evli çiftler için "Seni seviyorum."
 anlamı taşır.
 KARANFİL Kişinin kendine olan öz saygısını
 ve güzelliği ifade eder.
 KREZENTEM (BEYAZ) Bana gerçeği söyle!
 LALE (ALACALI) Gözlerin çok güzel.
 LEYLAK (BEYAZ) Hoş ve namuslu birisin.
 ORKİDE Aşkım, sen çok güzelsin, sen çok
 özelsin! ÖKSEKOTU Sorunların üstesinden
 geleceğim.
 PAPATYA Temiz bir kalbin simgesi.
 PAPATYA (BAHÇE) Fikirlerini paylaşıyorum.
 PELESENK Sabırsızlık; Aşkım, daha fazla
 bekletme! PETUNYA Umudunu yitirme!
 PORTAKAL Karşılıklı aşk; Ben de seni
 seviyorum. REZENE Övgüye değer.
 SARDUNYA İçin rahat olsun, her zaman
 yanındayım! SARMAŞIK Aşkıma sadığım!
 SEDİR YAPRAGI Senin için yaşıyorum.
 SÜSEN ÇİÇEĞİ Sana bir haberim var!
 SÜSEN ÇİÇEĞİ (SARI) İhtiraslı bir aşk.
 YASEMİN Güzел ve çekicisin.

1. Dedem deve, girmez eve; vur zinciri girsin eve.
2. Karınca kaderince, yola gider ince ince.
3. Bacakları masa masa, gözleri var dolambasa.
4. Gezdirme öyle kafa, doldur doldur düz rafa, sordum yerin neresi, gülerek dedi Yafa.
5. Evin aynası, kedinin dayısı.
6. İldif ildif ileyim, eli nazik meyveyim, ılık yerde biterim, söyleyiniz ben neyim?
7. Boyum uzun, yavrularım düzüm düzüm, saçımdan görmüyor gözüm.
8. Çatır çatır başlar, çıtır çıtır işler.
9. Yer altında sakallı dede.
10. Küp içinde kara uşak.
11. Abur cubur yapısı; göğe yukarı kapısı.
12. Canlıdan cansız çıkar; cansızlardan canlı çıkar.
13. Yüzü gözü buruşuk, beylerle barışık.
14. Delik başlı, gözü yaşlı.
15. Kuğu içinde, yılan üstünde.
16. Sarp kayada, yarım elma.
17. Sesi var, canı yok.
18. Herkes öper, ben öpemem.
19. Al engine bakılır, kadehlere dökülür, buram buram tüterken, önünde diz çökülür.
20. Sudadır meskeni, hem uşağı devşeği; bil bakalım o nedir, kumdur ölüm döşeği.
21. Küçük bir kuşum var, çiçek gider hoşuna, uğrar her çiçeğin başına, emek çeker boşuna.
22. El işler, ağız söyler.
23. Dört ayak üstünde durur, yorulur; üstünde biz uyuyalım horul horul!
24. Can kurtaran halkası, susamdır markası, kimseye karşı yoktur gösterişi cakası.
25. Ayaklarım uzundur, başım da mini mini, bir dönüşte gösterdim, dünyanın biçimini.
26. Bir ağız var, iki gözü var.
27. Karadır katran gibi, sarıdır safran gibi.
28. Büyüğü yürümez, küçüğü büyümez.
29. Yeşil kadife, kendi zarife.
30. Hoca çıkar handan, sarığı kırmızı kandan, eğilir namaz kılmaya, bilmez kible ne yanda.
31. Dört tarafı karanlık, dolaştım Hint'te, Çin'de, ben dünyayı öğrendim, bir zindanın içinde.
32. Dünyanın döndüğünü gözüyle gören kimdir?
33. Kökü yukarı, dalları aşağı.
34. Bir değirmenim var, yüz yıl döner, bir tane öğütmez.

1. Ambar 2. Dikiş makinesi 3. Kurbağa 4. Portakal 5. Pencere 6. Muz 7. Misir 8. Otomobil 9. Pırasa 10. Zeytin 11. Kuş yuvası 12. Yumruta 13. Yoğurt 14. Süzgeç 15. Samdan 16. Kulak 17. Düdük 18. Dirsek 19. Gay 20. Balık 21. Arı 22. Daktilo 23. Karolya 24. Simit 25. Pergel 26. Makas 27. Pekmez 28. Taş 29. Hıyar 30. Horoz 31. Sinema 32. Sarhoş 33. Saçlar 34. Saat.

GÜLDÜREN İSİMLER

Mahmut SOYAK 10/E 5977

Nüfus müdürlüklerindeki kayıtlar taranarak elde edilen ilginç isim ve soyadları güldürüyor. İşte nüfus kayıtlarını tarayarak bu komik isimleri yayınlayan www.isimname.com internet sitesinden ilginç örnekler:

Şehriye Pilav, Satılmış Portakal, Bora Sağnak, Arı Balcı, Muhterem Öğretmen, Petek Balcı, Kibar Zorba, Ümit Var, Hayati Kopya, Satılmış Dönekoğlu, Yılmaz Edenbulur, Behçet Becerir, Terzi Bilgin Dikicioğlu, Asalet Soysuzgil, Cömert Varlık, Sanayi Horoz, Mukaddes Çalışye, Hacı Sirkinti, Nazım Enginer, Omurlu Doğrugider, Oktay Dolmasever, Adem Badem, Ahmet Bizahmet, Yaşar Taşar.

DUVAR YAZILARI

Aytaç PUMAK / Hz/D No: 7

Geri zekalılığın üniversitesi olsaydı eğer; seni dekan yaparlardı.

Paranın ne önemi var? Tek önemli olan şey miktarı.

Beni takip etme, ben de kayboldum.

Son gülen iyi gülmez. Sadece olayı geç anlamıştır ondan.

Hakikatleri benden asla öğrenemeyeceksiniz. Gidin anneanneme sorun

Bir öğrenci ölümün ne olduğunu ancak yazılıda kopya çekerken yakalanınca anlar.

Size bir sır veririm ama bir daha asla geri almam.

Şu çerçeveleri çıkar artık gözünden. Maşallah hepsi de pimapan gibi.

Gözlerinin mavi olmasının sebebini şimdi daha çok anlıyorum. Kıskaç kız. Gökyüzünü bile kıskanmış.

Ölürsem kabrime gelme istemem. Çünkü sıkışırız.

Okuldan eve gidince yat uyu. Bir daha kalkmamak şartıyla. Çünkü yarın yine okul var.

Hep ders ders ders ders. E yine ders.

Artık 3 ay boyunca özgürsün.

Ödevlerimi yaptım hocam ama defterimi otobüs durağında unuttum.

İkide birde sebepsiz yere bana küsüyorsun. Oysa sadece parmağın kırmıştım.

Geçmiş olsun, çok geçmiş olsun efendim. Sana ne kardeşim ister olur, ister olmaz.

Öğrenci şu dört şeyi çok sık yapar: **1.** Okuldan kaçmak **2.** Kopya çekmek **3.** Gezmek, eğlenmek **4.** (en önemlisi) Veliler toplantısı bittikten birkaç dakika sonra hüngür hüngür ağlayıp, ertesi gün sancidan okula gelememek.

20 BİN DİŞ

Köpekbalıklarının ağızında yaklaşık 3000 diş vardır. Bu dişler 6 ya da 20 sıra dizeler halindedir. Ve en ön sıradaki dişler birkaç günde bir yeniler. Bir köpekbalığı hayatı boyunca 20.000'e yakın diş kullanır. Köpekbalıklarının ısırışı, insandakinden 300 kat güçlüdür.

Ebru DAŞGIN 9/A 6245

SEN EN İYİSİ OL

Dağ tepesinde bir çam olmazsan,
Vadide bir çalı ol...

Fakat, oradaki en iyi çalı sen ol...

Bir misk çiçeği olmazsan bir saz ol...

Fakat gölün en canlı sazı sen ol...

Cadde olmazsan patika ol...

Güneş olmazsan yıldız ol...

Ama;

Sen her neysen onun en iyisi ol...

Bayram UYSAL

9/H 9456

DUYDUNUZ MU?

Karıncalar uyumaz.

Kirpiller suda batmaz.

Fareler kusamaz.

Yılanlar duymaz.

Kutup ayıları solaktır.

Sineklerin beş gözü vardır.

Zürafaların ses teli yoktur.

Bir sineğin hızı saatte 8 km.dir.

Istakozların kanı mavi renktedir.

Fil zıplayamayan tek memelidir.

Atlar 1 ay ayakta kalabilir.

Ayılar bir at kadar hızlı koşabilir.

Timsahlar dillerini çıkaramaz.

KİTAP, ŞEHİR, HAYALET

AYTAÇ UÇAR / 11- S

Soğuktu. Çok soğuktu. Şehir karlı, yollar buzlu. İnsanlar minik adımlarla ilerliyor. Robot gibi hareket etmelerine neden olan kalın paltolarına sarılıyorlardı. Trafik insanı çıldırtacak şekildeydi. Kızgın şoförler birbirine nefretle bakıyor, ortada kalan polis, trafiği denetimi altına almaya çalışıyordu. Tam o durgunlukta, açıkgozlü insanlar, ayaklarını kurda sürüyerek arabaların arasından karşıya geçiyor, bunu yaparken de kalpleri güm güm atıyor, hatta bazıları birbirinin kolunu sıkarak araba çarpacak endişesiyle nefes nefese koşuyordu.

Sinir edici bir Cumartesi, şehrin dokusu bozuk. İnsanlara, haftasonu etekçilerine bakıyorum. Hepsinin amacı farklı aşık bir liseli, torunları için eziyet çeken yaşlılar, ilginç ve iğrenç kuyruklar, yerlerdeki kitap sergileri, sürekli plaka okuyarak şahısları isyana teşvik eden polisler, alışveriş merkezlerindeki ruh bunaltıcı kalabalık, sarhoş gibi yürüyenler, dershaneden çıkan stresli öğrenciler, enteller, maçolar, kabalar, kibarlar, fazlıca kibarlar, serseriler, deliler, kendini akıllı zannedenler..

Onlarca isim yazılı banktan kalktım. Ne zamandır oturuyorum, bilmiyorum. Ama neden oturduğumu biliyorum. Lanetli bir haftayı geride bırakmanın yorgunluğuyla, "yeni bir arayış" isteyen ruh haliyle çıktım evden. Günler artık çok sıkıcıydı pencereden dışarı bakan gözlerim her bakışında aynı şeyleri görmekten bıkmış olmalıydı. Yan yana duran iki dev bina, binaların bahçelerinde umutsuzca sallanan masum çocuklar, havadaki kurşuni bulutlar, ilerideki boş ve geniş arsa, balkonlardaki sigara içen ev hanımları, küçük market, her öğle vakti çocuğunu gezdiren aynı kadın..

Bunalım geçiren ben, kendimi

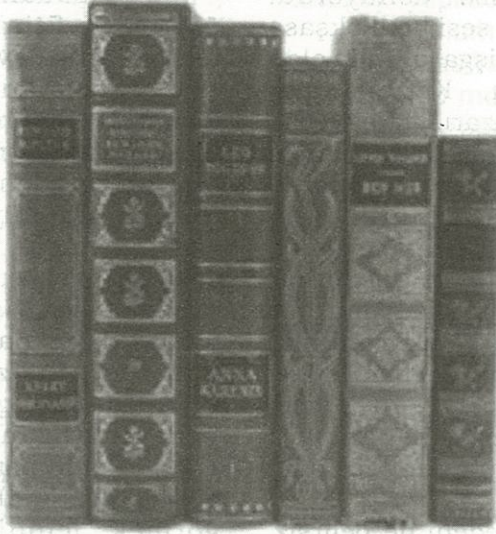
dışarını attım ve şimdi de kendimi bir kitapevinde buldum. Beni çağıran sese kulakvermiş gibiydim. Günlerim hantal ve sıkıcı, kimseyle konuşma zahmetinde bile bulunmayan bir haldeydim. Sanki milyonlarca kişinin bir arada bulunduğu bir mekandayım; ama hiçbirinin çığlıklarını, acılarını isteklerini, şakalarını, söylediği şarkılarını, gözyaşlarının çıkardığı tizi duymuyordum. Çevremle ilişkiyi kesmiştim. Her pencereden baktığımda sanki yeni bir şey görecemişim gibi heyecanlanıyordum. Ancak, aynı şeyler, bütün hatlarıyla gözümde bir resim gibi duruyordu. Hayal kırıklığıyla perdemi çekip, uyuyordum. Biraz rahatladığım akşam vakitlerini beklemek üzere...

Kitapları bir arada görünce hep rahattımdım. Hatta bazen kendimi asker yerine koyar, silah seçer gibi cephaneden kitap seçerdim ve nasıl bir silah olduğuna karar vermek için içini açar bakardım.

Loş ışıkların istila ettiği soğuk kitapevinde dolaşırken sağ elimde bir ağırlık hissettim. "Çok Satanlar" bölümünün önünde durup kitaba baktım. Ne zaman elime almıştım bunu? Gülmeye çalıştım. Başardım da ama bir şeye de karar vermiştim. Ben iyi değilim!

Anneme göre evde bir hayalettim, maç o arkadaşlarıma göre "deli", entellere göre "depresyondaydım", peşin hükümlülere göre "aşıktım", meraklı komşulara göre "hastaydım", tıp biliminin gözünde "sapasağlamdım" bana göre de, çamurda yürüyen yürüdükçe batan; fakat bunu da fark etmeyen biri idim.

En büyük hayalimi düşünürken içimdeki sıkıntı, belki de hayalin verdiği ağırlığın yüzünden daha da artıyordu. Gün geçtikçe sorumluluğum olan ders kitapları

arasında ev bakmak işinden iyice uzaklaştım. Yorgun ve uykusuz gözlerimi her türlü yazarın her türlü kitabına diktim, günde üç gazete okudum, ceplerime not defterlerimi tıkip evden kaçtım, her yerde okudum, yazdım, sitedeki binaların çatılarını çıkıp hayat ne anlamda bize bir şeyler verecek, onları düşündüm, akşamları bahanelerle ıslak sokaklara çıktım, arkadaşlarımın sadece dertlerini dinledim. Egoistliğimin sınırlarını belirledim..

Kasadaki kıza selam verip çıkarken, kulaklarıma bir ses o kitabın adını ve yazarını sürekli fısıldıyordu. Benimde şehir bando takımı vardı sanki. Dışarıya çıkıp, soğuk havadan tokat yiyince daha da kötüleştim. Adımların bir ileri, bir geriydi. Bulutlar o an daha hızlı dönüyordu. Kitabevinden yükselen ney sesi beni okşasa da, parktaki gürültü, zaten işgal altında olan kulaklarımı tırmalıyordu. Kitabın adı, yazarı, adı yazarı, adı yazarı... Ney sesi, gürültü, işgüdülerim, aklıma gelip hemen uzaklaşan düşünceler, insanlar, sıkıntılar...

İnanılmaz şekilde sıkıntılıydım. Başıma bir ağrı saplanmıştı. Kitabevinden biraz daha uzaklaşmıştım. Ne biçim bir olaydı böyle? Ne zaman elime aldığımı bile hatırlamadığım kitap, sanki "öteki ruhuma" kendini sevdirmiş, o ruhum da beni etkisi altına almaya çalışıyordu. O sıra benim kendimden utanacağım, ileride hatırladıkça irkileceğim bir durum oldu; KORKUYORDUM!

Evet, aynen öyle. Nedeni de belirsiz. Zaten beni en çok geren olay da buydu, ilk baştan beri. Bir güç mü elime verdi o kitabı? Ya da o kitapta, içinde zehir mi, bomba mı var? O kasadar kız elime tutuşturmuş olabilir mi? Ya da kitap lanetlidir, olamaz mı? Ya da .. işte böyle saçma sorularla boğuşurken kendimi çocuk gibi hissettim, güldüm.

Tekrar ciddileşip, içimdeki sıkıntının verdiği iğrenç hazza duydum. Ağlamak hem istiyordum, hem istemiyordum. O kitabı hem almak istiyordum, hem almak istemiyordum. Ayaklarım için aynı şey söz konusu değildi. Onlar hem ilerliyordu hem de ilerliyordu. Kitabevine sessizce girdim.

Kasada duran kız yerinde yoktu. Kitabevinin içinde iki üç kız vardı. Birden telaşlandım. O kitabı hangi reyondan almıştım? Sağa, sola, arkaya, ileriye (tavana

bile, kahretsin!) hızla baktım.

Çok satanlar bölümünü görünce bir şeyler anımsadım. Aklım olayı çakmıştı, ama bana bahsetmedi. Ayaklarım kuzeye doğru yürüdü. Sonra birden canlandım. İkinci raftaki kitabı çıkarıp aldım. İnanılmaz rahatlamıştım.

Salondaki herkes beni alkışlıyordu, duvardaki tuvaler tezahürat yapıyorlardı, güzel hanımlar anlamlı bakışlar fırlatıyordu, barmen sesi daha da açtı, soldaki mütavazi adamlar kadehlerini benim için kaldırdı, konuşma kürsüsü bile hazırlanıyordu. Alkışlar içinde, sağ ve sola insan dolu yoldan ilerlerken kitabı havaya kaldırdım, zafer duygusuyla. Bazı kadınlar ağlayarak elimi tuttular.

Kasadaki kız, şaşkınlıkla para üstünü ve fişini verdi. İyi günler dileyerek tekrar soğuk havaya attım kendimi.

Kenarları mor şeritlerle çevrili, üst kısmında kitabın adı, hemen altında yazarı yazılı kitabın ön kapağında masada kitap okuyan bir adam vardı ve penceresinden bir tren garı gözüküyordu. Arkasında ise kitabın özeti, hemen üstünde masa başındaki yazarın bir, enli fotoğrafı yer alıyordu. Altında ise Walter Benjamin'in sözüyle yazarı daha da "Özel" kılan bir yabancı gazetenin "özel" yazısı vardı (THE GUARDIAN, england) o an göğsüm kabardı ve hayalim tekrar canlandı.

Şehir parkından çıkıp, saatli kuleyi görene dek kitaba baktım. Bir enterasanlık görmek içindi. Sanki kitap benimle konuşacaktı. Neden böyle "bağlayıcı" olduğunu anlatacaktı.

Sarsıntılı bir dönemden geçen ruhumun dikkatini çekenin, en fazla kitabın adı olduğuna karar verdiğimde bir şeyi daha hatırladım. Ben bu yazarı çok iyi tanıyordum!

Biraz mutluluk, biraz rahatlık, biraz korku, biraz hırs, bir parça UMUT, biraz pişmanlıkla, buzlu yollarda, ayaklarım uçarcasına ilerliyordu.

Eve gidince kitabı yüzüme yakınlaştırarak aynaya baktım. Korkutucu şekilde sırtan ben ve "haydi!" diye bağırın kitap... Kendimden o gün gerçekten çok korktum.

OKULUMUZDAN HABERLER

* Okulumuz gezi inceleme kolu 23 Nisan'da Karadeniz gezisi düzenledi. Geziye 36 kişi ile katılan okulumuz tarihî, kültürel ve doğal birçok güzellikleri inceleme imkanına ulaştılar.

*Erciyes Üniversitesi tanıtıldı.

E. Ü. Tıp Fakültesi Öğretim Görevlisi Yrd. Doç. Dr. Bülent Tucer tarafından tanıtıldı. Okulumuz konferans salonunda projeksiyon sunusu gerçekleştiren Sayın Tucer, Tıp Fakültesi'nin eğitim-öğretim faaliyetleri hakkında bilgi verdi. Öğrencilerimizin yoğun ilgisi gözlemlendi.

*Ufuk Seminer Grubu Hafıza Teknikleri konulu seminer verdi. Mustafa İlhan (Emekli Öğr. Gör.), Osman Coşkun (E. Ü. Yrd. Doç.) Recep Çalkaner (Aslan Gayserilim) İbrahim Güngör (Baldöktü Anadolu Lisesi Rehb. Öğr.).

*Seminer sonrası öğrencilerimiz konuşmaların çok yararlı olduğunu ve sürekli bu tür faaliyetlerin gerçekleştirilmesi gerektiğini söylediler.

* Gençlik Haftası etkinlikleri çerçevesinde 16-20 Mayıs tarihleri arasında okulumuzda bulunan Atatürk ve Cumhuriyet Müzeleri ziyarete açılacak

YARIŞMALAR

* "Polis Haftası" nedeniyle düzenlenen şiir-kompozisyon yarışmasında 9/G sınıfı öğrencilerinden Sertaç Vural'ın yazdığı şiir il 2. si olmuştur.

"Trafik" konulu kompozisyon yarışmasına katılan 11/S sınıfı öğrencilerinden Aytaç Uçar il 1. si olmuştur.

* Hazırlık sınıfları arasında kitap okuma yarışması yapıldı.

* Lise 1. sınıf kız öğrencilerimize "Ergenlik sorunları ve okulda uyulması gereken kurallar" konusunda Md. Yrd. Şerife Öztürk ve Rehber Öğrt. Elif Odabaşı tarafından seminer verildi.

* Görme Engelliler Okulu'na 15 kişilik bir grupla ziyarete gidildi.

* İngilizce konuşma kulübü oluşturuldu.

* Lise 2. sınıf düzeyinde iki deneme sınavı yapıldı. İkisinde de 2/A sınıfından Yaşar Başağa 1. oldu.

* 28 Mayıs 2004'te "I. BAHAR ŞENLİĞİ" yapılacaktır.

* Okulumuz hazırlık sınıfları arasında Gençlik Haftası'nda "Gençliği bunalıma iten ideal yokluğu mu, eğitim noksanlığı mı?" konulu münazara yapılacaktır.

* Hazırlık A sınıfı tarafından 31.05.2004 Pazartesi günü "Bir Rüya" adlı oyun sahnelenecektir.

* 21 Mayıs 2004'te Melikgazi Kültür Salonu'nda okulumuz Müzik Kolu tarafından konser verilecektir.

*Gençlik Haftası etkinlikleri çerçevesinde 16-20 Mayıs tarihleri arasında okulumuzda bulunan Atatürk ve Cumhuriyet Müzeleri ziyarete açılacak, "Atatürk" resimleri sergisi de gezilecek.

* Okulumuz Halk Oyunları Ekibi her yıl olduğu gibi bu yıl da bayramların ve açılışların gözdesi. Ekibimizi Bahar Şenliğinde ve 19

Mayıs Bayrağı'nın karşılanması ve uğurlanması sırasında da zevkle izleyeceğiz.

OKULUMUZDAN HABERLER

BAŞSAĞLIĞI

Okulumuz Edebiyat Öğretmenlerinden Sayın V. Ali Tok'un babası Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur. Merhuma Allah'tan rahmet, öğretmenimize başsağlığı diliyoruz.

TEBRİKLER

Felsefe Öğretmenimiz H. Duygu Tüle dünya evine girmiştir. Tebrik eder, mutluluklar dileriz.

Kimya Öğretmenimiz Kadriye Dincer'in bir oğlu olmuştur. Tebrik ederiz.

Okulumuz memuru Fatma Tufanoğlu emekli olmuştur. Arkadaşımıza bundan sonraki hayatında başarılar diliyoruz.

Regaip Aslan Rekorla Başladı

OKÇULUĞA 6 ay önce başlayan Regaip Aslan (14), katıldığı ilk yarışmada yıldızlarda, Türkiye rekoruna imza attı. Spora rekor ve şampiyonlukla başlayan Regaip Aslan, şimdiden millî Takım, Avrupa ve Dünya şampiyonluklarına göz dikti. Gençlik ve Spor Müdürlüğü Bölge Okçuluk Takımında yer alan Regaip Aslan, ilk katıldığı şampiyonadan Türkiye rekoru ve şampiyonlukla döndü.

ŞAMPİYON OLDU

Aslan, Ahtalya'da yapılan Yıldızlar Türkiye Şampiyonası'nda toplam 621 puanla Türkiye rekorunu kırarak Türkiye şampiyonu oldu. Bölge ve Millî Takım antrenörü İzzet Tekeli, Regaip Aslan'ın son yıllarda gelen en yetenekli sporcu olduğunu söyledi.

VOLEYBOL (KIZ)**Kayseri İl Birincisi****Çalıştırıcı: Banu OĞUZ** Beden

Eğitimi Öğretmeni

TAKIM LİSTESİ

1. Şeyma Çimen (9-K 9489)
2. Şerife Kahraman (9-İ 9492)
3. Mine Keskin (9-H 9485)
4. Cansu Karagöz (9-H 9486)
5. Tuba Karakaya (10-E 5917)
6. Yasemin Karabulut (10-E 5787)
7. G. Saadet Günay (10-E 5891)
8. Şükran Erkiliç (10-A 5454)

KROS TAKIMI**Kayseri İl Birincisi****Grup 3. sù (MERSİN)****Çalıştırıcı: Nermin ÇERÇİ** Beden

Eğitimi Öğretmeni

1. Duygu Polat (9-M 9500)
2. Ayşe Yıldız (9-M 9496)
3. Demet Yaprak (10-K 6139)
4. Hacer Özdi (10-K 5939)
5. Kudret Güneş (9-M 9497) nakil oldu.

TAEKWANDO**KAYSERİ İL BİRİNCİLERİ**

48 kg Alican Vahapo	9-A
68 kg Gönül Şahin	9-A
56 kg Emine Tıraş	11-H
52 kg Firdevs Alpaslan	9-L

KARATE (Kayseri İl Birincisi)

OKULUMUZDAN HABERLER

60 kg Ekrem Koç 10-H
İlgili Beden Eğitimi
Öğretmeni İbrahim Yaltraklı

OKÇULAR

Regaip AslanHz. C
Tayfun Vatanserver9-O
Tevfik ŞahinHz. C

**17 Nisan 2004 günü
okulumuz öğrencileri
Tomarza-Böke Köyü'nün
kıraç topraklarına ağaç
dikerken**

AĞAÇ DİKME PROGRAMINA KATILANLAR

1-B

Zeynep Aybike Kaçmaz
Baki Çağdaş Demir
Aysun Angın
Doğukan Susam

Mahire Gamze Turan
Sedat Çarkıt
Alper Kama
Ayşegül Kahraman
Tuğba Uzak
Fatih Sorgulu
Hatice Bulduk
Nergis Ceylan

Sami İlkey
Şerife Karakoç
Eda Köylüce
Ayşe Baykaldı

1-A

Duygucan Erdoğan
Ümit Karahan

1-C

Osman Tanzer Sönmez
Uğur Gaffar Akkarpuz
Süleyman Yıldırım
Züleyha Arsoy
Ayşegül Gülhan
Perihan Kürtüncü
Emel Biçici
Seda Özkuzugüdenli
Osman Türkmen

1-D

Bahadır Çiftçi

1-E

Kadriye Gözlere

Hazırlık A

Nezile Kütük
Burçak Özkoçak
Hande Arslan
Burak Yasin Köseoğlu

Hazırlık B

Mine Erdem
Sevim Nebal
Saliha Macide Cebeci
Fatma Kılıç

Hazırlık C

Tevfik Şahin

Hazırlık D

Mustafa Akkuş
Ayşe Arkoç
Fatma Sağır
Mahmut Yılmaz

Hazırlık E

Utkucan Yazıcı

Hazar Yücel
İbrahim Öztürk
Bilal Bozdağ
Gamze Ergül
Dilara Temel
Hatice Tekcan
Meltem Alçam
Murat Emir
Vahit Aksoy
Koray Kılınc
Hakan Bozkurt
Eriñ İrdem
Fatma İnceoğlu
Asuman Şahin
Ahmethan Ekinçioğlu

11-K

Cihad Çürüktaş

Havva Demirağ
Aysun Karaaslan
Nurullah Koçyiğit
Mustafa Yörük
Melek Kidemli
Nazlı Erdoğan
Nurcan Zafer
Ayşe Öksüz
Ümmühan
Hakan Şimşek
Şeyma Yılmaz

Öğretmenler

Nurten Külahçı Koşmaz
Gülsüm Arıkan
Dilek Aksoy
Ömer Sait
Aybike Ceren
Gül Bir

OKULUMUZDAN HABERLER

Okul Müdürümüz Milli Eğitim Bakanımız
Sayın Hüseyin ÇELİK'le birlikte, İngiltere Büyükelçiliğinde;

“GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALİ CİHAN DEĞER”

11/A

Pınar GÜLNAZ Gökhan DURGUN Burak GİRTİNE Fatih SUSAR Tahsin GÖZÜBÜYÜK Özer ÖZTAŞ Tanju ÇETİN Nurettin BULUT Oktay SARITOPRAK Buket CEYLAN Mustafa TANVER Yasemin ÇEVİRME Volkan AKPINAR Mehmet TEMİZ Mustafa BÜYÜKATES Recep KEBABCI Sertaç SOLMAZ Servet YİĞİTER Yılmaz TURGUT Selami SEYREK Bekir ŞENGÖNÜL Fatih ŞAHİN Fatma MARAŞ Emrah ŞENCAN Yavuz ERDOĞAN Mevlit BALCIOĞLU Zeliha EFE Seval IŞIK Oktay İNCE Nurgül ŞAHİN Yurdağül DEMİRCİ Mustafa AKTAŞ Emel ÜMÜ Fatma KARAKAŞ Özkan Sami ÖZKAN K. Munise CİHANOĞLU Sümeyra KAPLAN Nuh AKKOÇ Şaban KARAKOYUNLU Sefa Yasin İRAPOĞLU Osman BOZKURT Tarık TORUN Naciye YETÜK Ahmet TEKİN Sevrda KARADUMANLI Emre KARA Ahmet YILMAZ

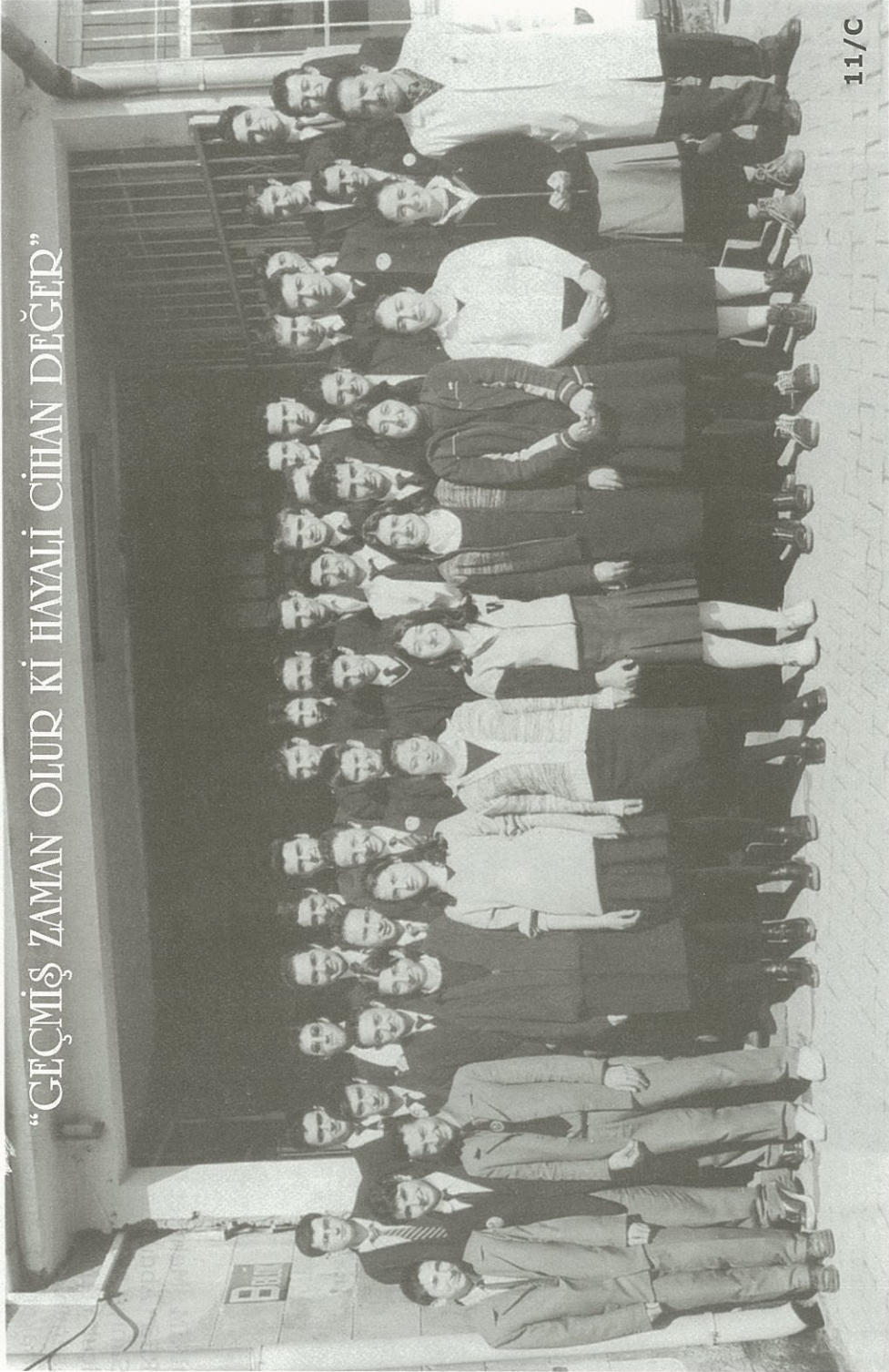
“GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ HAYALİ CİHAN DEĞER”

11/B

Mustafa AKSOYAK Özlem GÖKTAŞ Merzuka ERKEKOĞLU Hüseyin KAPLAN Mümin TEMELTAŞ Münevver İLTAŞ Derya TAŞ - Kübra YILDIZ Zekeriya VURAL Fatma KOÇ - Samet GELDİ Nevzat AKTAŞ Hamide BAYRAM Mustafa DİRİCANLI Mehmet DİRİCANLI Hanife COŞKUN İrfan ERTAŞ - Ömer GÜLLÜ Kemal ŞİMŞEK Hakan KOCA Mustafa TAŞ Gül Peri AKKAŞ Esra PÖGE Gülşah BÜYÜKKOL Abdurrahim YILDIZ Zülfi KANAL - Yasin ÇELEBİ Mustafa YÜKSEL Atilla ATMACA - Pınar SAFER İbrahim GURLAŞ Fatmagül ÖZEN Hayri Yaşar ÖZMEN Şahin İL Murat DAĞTEKİN Ruziye ÖZEL Mustafa ADABAŞ Murat ŞİMŞEK Mustafa ÇAKICI Şaban YAŞIN A.Rıza ERBAY Murat YURDAKUL Davut EVCİ Kazım AKOĞLU

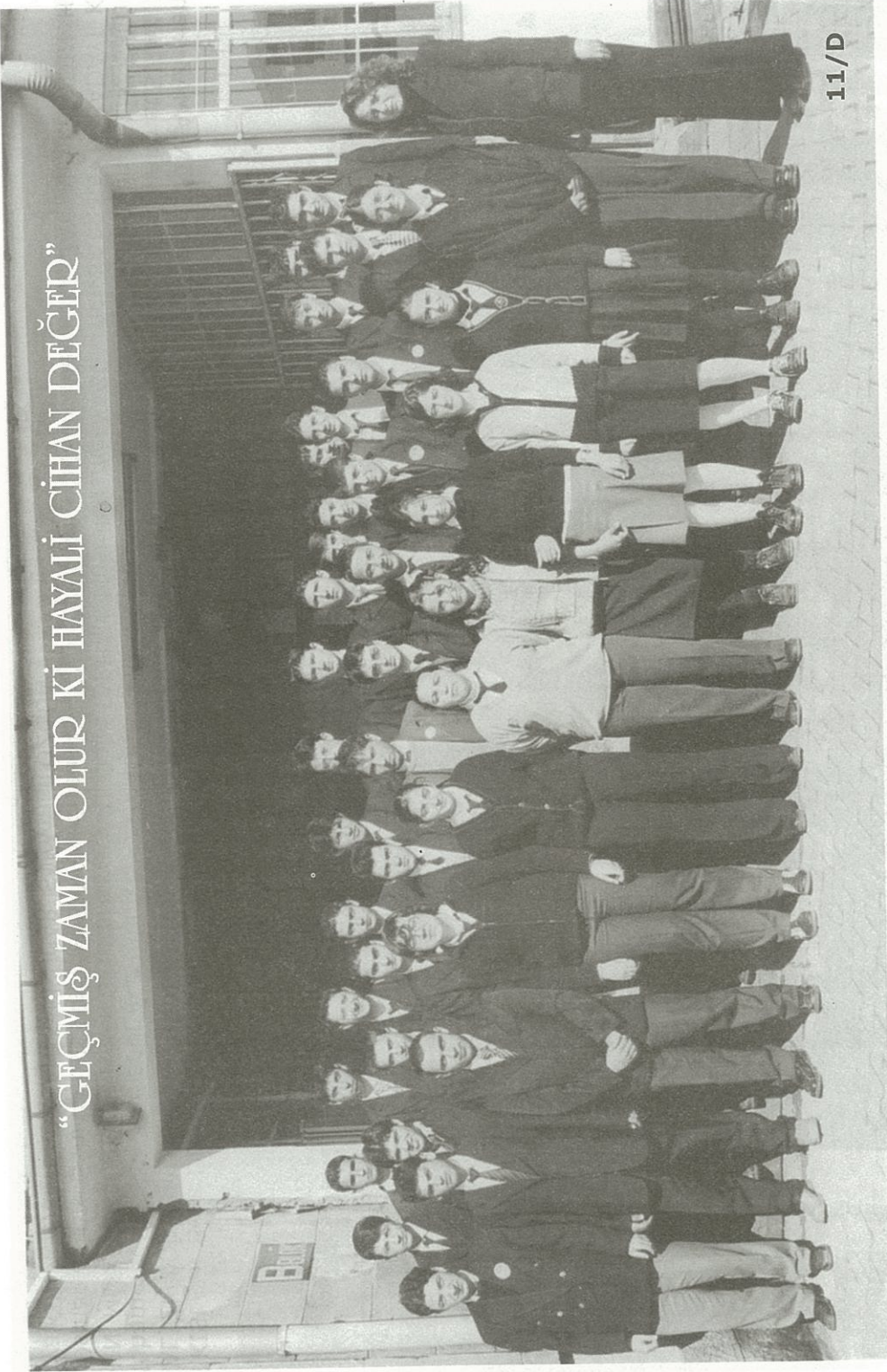
“GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ HAYALİ CİHAN DEĞER”

11/C

Kamil ŞARKIŞLALI Bekir DEMİRTAŞ M.Emin Faruk SELİM İbrahim TANRIKULU Yasin YÜZGÜLEÇ Sönmez KINLAMAZ Hamiyet Gökçe ÖCAL Ziya ODABAŞI Adalet GÜRBÜZ Mehmet CERİT Volkan ÖZCAN Mehmet ATASOY Resül ALICI Ahmet ŞIRAY Fatih DEMİR Muhammet BIYIKLI Semanur ALP Ahmet POSTAĞSI Ömer ALİBEYOĞLU Emre YEŞİLKAYA Doğan ÇELİK Saim İBİŞ Selda ŞAHİN Murat TAŞYÜREK Hüseyin ÖZER Ferhat ARI Salih TARHAN Mustafa İsmet YAĞCI Yahya Çağatay KABADAYI Kübra LAYIKER Osman AYDIN Şahin ARAL Mehmet SAVAN Emrah ŞAHİN Mevlüt Onur ÖZSOY Mehmet ALTAY Ahmet AYDIN Hasan TÜRK Derya KIRIM Aydın BABACAN Fatih UÇAR Süleyman ÖZGÜN

“GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALİ CİHAN DEĞER”

11/D

Fatih YILDIRIM Mehmet ÇAVDAR Ramazan KARATEPE Fatih KURAL Hilal KOÇ Ahmet YAĞMUR Esra ERDEM Serdar KILINÇ Şaban GERES Abdül Samet IRAK Tuğba KÜÇÜK Musa KIZILDAĞ Seyit Ahmet KIZILDAĞ Ali ELDEK Özkan SİNGİL Türker ERGENE Saniye AKKILIÇ Besime TAŞBAŞ Gökhan USTA Handan ŞAPCI Ersoy TAŞ Gamze GÖKÇE Ömer CEPKEN Sami Onur ÇELİK Selçuk YILMAZ Zehra ATEŞ Nuh Ömer RIZVAN İbrahim ALBOSTAN Serhat ÖNER Süheyle SARAÇ Sema ARSLAN Ahmet MISIR Yasemin YILDIZ Ahmet ÇEKİÇ Ali Rıza PARIS Tarık ERDOĞAN Barış BULUT Bekir ABUŞKA Tayfun ERKAN Fatma ALTUNER Hakan POLAT Vahit DEMİR Şerife DEMİRTAŞ

“GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALİ CİHAN DEĞER”

11/E

Muhammet Haydar ÖZDEMİR Ramazan ÇIKLACOŞKUN Yasin KÖSE Emel MUTLU Selçuk Ufuk KENDİRCİ Mesut YANMAZ Suzan DEMİRTAŞ Mahmut AKTAŞ Veyssel ASLAN Ayhan İLHAN Timur GÜSER Tamer AVCI Fatma KASAPOĞLU İsmail ÖZER Tayfun YİĞİT Murat HATİPOĞLU Ayşe ÖZDEMİR Ece DURMAZ Mahmut AKSOY Gürkan ERKAN Ali TÜRKKAN Levent ERDOĞAN Doğan ERDEMİR Mahmut BOZKURT Enes BAYIR Aytaç İVGEN Emre ÜNAL Ahmet MODA Suat POYRAZ Selim AKGÜL Emir ÇETİNKAYA Fatih USTA Hakan PALABIYIK - Nimet PEKDEMİR Turgay MIHCI Mehmet AYDEMİR İsmail KAYA Turan BARAN Sedat GOPAN Adem GÖLTAŞ Ali Osman TAŞTAN

"GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALİ CİHAN DEĞER"

11/F

Ali PINAR Kezban ÇAVDAR Nejdät AKMAN Aşır YÜCEL Furkan Kemal PELTE Rabia Hilal KILIÇ Seyit BOYRAZ Fatma KARAMAN Necla YILMAZER Elif COŞKUN Seda OLGAÇ İlyas SARIKAYA Sabri ÖZKALE Nazım Samet GÖKALP Hayrullah DURAN Mustafa DÖNER Fatma NAYCI Fazilet SELVİ Gökhan BORAN Mehmet Akif ÖZDEMİR Serkan SOYLU Yusuf Selim YAVUZ Gökhan GÖKTAŞ Şengül ATAY Sefer DUYMAZ Ali NAR Seyit Abdullah AVANOĞLU Murat Özkan BARLI Osman KOL Abdülkadir ERDOĞAN Aziz DEMİR Leyla TEKDEMİR Fatma KAYISI Hakan KARAYONCA Ömer Kerem ÖZDIRAZ Fatih YILDIZ Salih DADAY Buket FERMAN İzzet ŞEKER Ekrem GOPAN Şükrü TEMİZEL M. Veysel MIZRAK Harun ÇAĞIRICI

“GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALI CİHAN DEĞER”

11/G

KARACI
KEMAL
SARILAR
YALIN K
EREN M
KABAKOĞ
Fatih DİN

Recep YILDIZ Emrah BOYRAZ Zeynep KAYA Ali KAKILLIŞOĞLU Rüveyda CAN Kübra ATİKTÜRK Selim KAHRAMAN Önder Safa DURAN Gül Bahar SOYLU Sümeyye DEVECİ Özkan CEVİZOĞLU Ayşe BÜLBÜL Funda SARIKAYA Ayşe ARAS Furkan KARAKÖSE Oğuz ORUÇOĞLU Saniye FİDAN Ersin ÖZÇELİK Bekir-KIRTAŞ İsmet KARAGÖZ Mehmet KOÇ Ali KARAYER Kamber DEMİR Halil Önder TEPE Gülşah CEYLAN Sevil BALLI Mehmet DEMİR Mehmet ERGEN Özkan HARMANLIO Ömer GÜVEN Muhammet İhsan ELİBÜYÜK Hurşit GÖLBAŞI Eray ÜSTÜNDAĞ Murat MUTLU Tolga BAKTIR Fatma Gül ŞAHİN Serkan AKÇALI Şakir YÜCEL Hüseyin ÖZDİN Murat KIRACI Mehmet IŞIK Dursun DALMAZ

"GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALİ CİHAN DEĞER"

11/H

Fatih DİNÇER Ganimet AĞCA Mehmet ÖZGÜN Süphan KAFKAS Gönül HASOĞLU Hakan BUĞTEKİN - Nazlı DİNÇER Ayşe KARAKOÇ Aynur ŞAHBAZ Murat YALVAÇ Mehmet Sami BAYANSAR Yıldız DAĞ Canberk SOYKUVVET Servet Rana DEMİRCİ Büşra MUTLU Firdevs KİŞKİŞ Gamzenur DÖRTDUDAK Aysun ÖZBERK Osman AYTEKELİ Hakan YARAL Neşe ERIKMEN Salih AYDIN Mehmet KUNDUZ Mukaddes ÇINAR Serkan NAVRUZ Fatih VENDİK Betül ÇANKI Ayhan AKKAYA AYŞEGÜL ATAY Tahir SARIASLAN Betül YARCI Keziban YAŞIN İsa BOZKURT Uğur AKPINAR Ali ÇINAR Baki PIRTICI Murat YEŞİLYURT Mehmet KENDİR Orhan ELMAS Nebi ATALAY Ahmet YILMAZ Tuğba EŞİYOK Tuba ÖZBÖLEK Emine TIRAŞ Bekir COŞKUN Seher KOYUNCU - Fatih ERDİL

“GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALİ CİHAN DEĞER”

11/1

Zeynep ZENGİN Mustafa ALEGÖZ Gökhan POLAT Mustafa GÜNAYDIN Ömer SARIKAYA Feride ERDEM Oğuzhan KOÇER Betül ŞAHİN Zehra SARMAŞIK Keziban YOLUN Selma ERDOĞAN Nafiye ÖZ Özer CAN Yasemen ELEM Menderes DOĞAN - Sinem CIRDİ Beyza LÜLECİOĞLU Ali MUTLU Salih BAYRAKTAR Mehmet SARI Salih GÜNAL Hulusi ALTUN Derya DENİZLİ Zerin ÇİĞDEM Gamze AVCU Ümit TÜRKASLAN Emin ÇALIŞKAN Sinan YAPA Ramazan ŞAHİN Yusuf KESKİN Yeşim ALKAYA Sabit ATILABEY Samet SİTTİ Şükrü DEVECİ Emine GEREZ Süleyman GÜLTEKİN Yağmur GÜNEŞÇİ Adil DEĞİRMENÇİ Mehtap ERKAN Volkan ASLAN Duygu ERCİYES Murat ASLANKAYA Nihan AYDIN

“GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALİ CİHAN DEĞER”

11/K

Cihat ÇÜRÜKTAŞ Selman AŞIK Şerife ÖZDEMİR Ahmet PANCAR Tülay TURGUT Salih ÇANAK Özlem ÇOKSAĞIR Hakan ŞİMŞEK Ayşe ASMA Meltem ÖNDER Ümmühanı AKBAY Dursun AKIL Şeyma YILMAZ Melek KIDEMLİ Nurullah KOÇYİĞİT Nurcan ZAFER Canan BAYRAM Arife ÇOBAN Özgü YILMAZ Derya AŞLAN Şeyda ÖZEN Aysun KARAASLAN Kerem ATİK Bahar BAŞARAN Fatma KUŞCU Havva DEMİRBAĞ Ersin MARAŞLI Elvan DAĞAŞAN İbrahim BAHAR Şehriban YILDIZ Ahmet İsmail YALNIZ Dilek ŞAHBAZ Mehmet Onur YÜKSEL Fatih Emre ESEN Emine COŞKUN İkbal BEHRET Emel KANAT Mustafa YÖRÜK Nazlı ERDOĞAN Yılmaz ÖZTÜRK Ayşe ÖKSÜZ Ali BABAOĞLU Mustafa UZUN

“GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALİ CİHAN DEĞER”

11/L

Nihat KOCAKAYA Mehmet Resit AYTEKİN Kubilay TAŞDEMİR Emrah TÜRK Barış MEŞE Ahmet ŞAHİN Hazma CERAN Ümit USLU Demet KALIN Medine GÜNEŞ Abdullah BATIR İsmail ASLANTAŞ Çiğdem TAŞTEPE Fatma VURGUN Süleyman KARAHAN Eda Duygu EROĞLU Alev GÖZÜPEK Osman ÖZTEMİR Salih İLOĞLU Fatma ADA Merve COŞKUN Melahat AKTÜRK Nevin DEMİR Hüseyin YOZKOYUNLU Mustafa NALDÖVEN Hatice KÜÇÜK Turan KAZANCI Atakan BAYDAN Gülhanım BÜYÜKYILDIZ Abdurrahman ÖZDEMİR Ayla KINAŞ Hümevra ŞAHAN Onur ŞENGÜL Ethem ÖZTÜRK Tanju Suphi ÜNAL Aydın ARSLAN Faize ABAY Mehtap UÇAR Havva BULUT Murat BOYRAZ Cuma AYDEMİR Yasin DURSUN Tuğba ÜLGÜDÜR Mehmet DURSUN Emine KIRBAŞ

“GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALİ CİHAN DEĞER”

11/M

Asuman ÇELİKADAM Mevlüde AKBULUT Önder BİLGİCİ Ali Özgür ALTUNER Esra ERDOĞAN Esra SURLUEV Ebubekir YILMAZ Salih ADIYAMAN Gülden SOYLU Yunus OYARÇIN Durmuş Serkan TİLEV Alper YILDIRIM Engin ŞAHİN Mustafa GÖKÇEK Kenan ARAS Üsme DEMİRBAŞ Mehmet ŞANLI Selma ÇELİK Ertan TÜRK Nurhan GÜRLEYİK Ahmet ARI Emine YALTI Gökhan CİNGÖZ Ahmet AKILLI Şeyda NARİN Menşüre FURAT Pelin DUMAN Alper Samet SARA Emel DEMİRER Cihat MALAZGİRTLİOĞLU Nihat ÖĞÜÇ Şaziye KIZILDAĞ Servet ÇELİK M.Emin BULUT Veysel AYDIN Habibe ZOBU Salih DOĞAN Gökhan KÜÇÜKBİLGİLİ Züleyha BAĞIRGAN Leyla ARSLAN F.Hakan GÖDEK Hakan YAVUZ Ş.İker SOMKAYA Hikmetullah ENGİN

“GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALİ CİHAN DEĞER”

En du
KURUVA
SİZİ 24K
KORUCU
711 CEVAP

DENEY
LABORATUVAR
ÖMER
GAHİSO

Fatih Mehmet YILDIZ Yunus MAÇI Mustafa GÖÇER Adem AKKAYA Dilek ALTAY Uğur ÇELİK Mustafa BAHAR Meral MEŞİN
Nurten TUĞRUL Zübeyde KILIÇ Funda BALK Şeyma ÇAĞŞIRLIOĞLU İbrahim KARABUDAK Seval ERDOĞAN Murat SOYÇOPUR
Hakan ŞAN Ekrem KAYAN Mirza AĞCA Hakan ÖZER Tuğba YARDIM Kadir ŞAHİN Neşe YAMAN Hülya ÇATIK Ramazan ERKİLİÇ
Abdullah ÇELEBİ Gökçe EGE Ömer YILDIZ Duran AVCI Mustafa TOPUZ Çiğdem SARIBAŞ Gönül UĞUR Gökmen KARAKOÇ
Ekrem ÖZDEMİR Kadir LUP Elif Nurbanu KAVLAK Oğuzhan SAĞLAM Hasan TARIM Oktay KABAKTEPE Mehmet KAMER

"GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALİ CİHAN DEĞER"

11/0

Ali CEYHAN Döndü HANÇER Yusuf ATEŞ Tuba ŞEN Hasret SU Salih CİLAVDAROĞLU Yusuf ŞAHİN Hakan DÖNER Zeynep KÖROĞLU Sinan AŞIK Sündüz ŞENER Ebru KAYHAN Burcu YÜCE Fikriye CEPNİLİ Aysel ABAY Hüseyin DEMİR Saime ÜNER Rıza SAKARYA Sibel GENÇOĞLU Hasret MİLLİ Fatma ŞİVGİN Fatih AKDEMİR Halil İbrahim ÜNGÖR Serap İŞÇİMAN Fatma KARAASLAN Duygu KAYAPINAR Sevil ŞİMŞEK Nuh DİNÇKÜLAH Tuğba SALKIMLI Suat ÖRDEK Erda SAYGILI Ömer ÖZDEMİR Gülçin TOKTAŞ Özgen UZUNOĞLU Rahim YILMAZ Oya ALTUN

“GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ HAYALİ CİHAN DEĞER”

11/P

Semra SEVİM Sıdık ADIYAMAN Ömer KÖKTAŞ Volkan NAVRUZ Muhsin YILDIZ Şule ÜNAL Büşra Hatice HAMURCU Derya ÖZTÜRK Mehmet ŞAHİN Dilek ÇITAK Zeynep ESMER Sıdika ÇİLSALAR-Göksem TOSUNER Cumali ÖZCAN Ali DURMUŞ Yakup ASLAN Barış EVGİN Şule ASLAN Zeliha BEDİR Volkan ÜNALAN Ebru Merve TEMİZER Harun TOKAÇ Yasemin KAZMAOĞLU Zehra TOKGÖZ Zeynep OK İncihan EZGİNTÜRK Şenol TUNCER Nurgül ERGÜN Hatice ÇAKIR Murat KOCA Hüseyin URUT Serdar CERİT Handan OKÇU Oktay BUĞTEKİN Hayati ÖZEL Kemal BÜYÜKBAHÇECİ Ahmet YEŞİLYAPRAK Sibel YILMAZ Muhammed SÖNMEZ Hakan COŞKUN - Şahin ŞAHİN S.Burhanettin BALTACIOĞLU Fatih KAHRAMAN

"GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALİ CIHAN DEĞER"

11/R

Ramazan IŞIK Mahmut ÖZDEMİR Zeliha İlkey AYKUN Ferit ÜÇEL Alaattin DEMİRDOĞAN Mustafa SATILMIŞ Pelin TOKAT Ayşe ORTAKÖYLÜO Yusuf GÜNDOĞDU Zeliha VURGUNTAŞ Gülhan ŞAHİN İsmet YÜCEL Mutlu DOĞAN Ziya ÜRKÜT Eyüp YÖRDEM Şuayip CEYHAN Ahmet ATEŞ Erol KESKİN Selma TAMER Büşra VANLI Biricik Hava KEL Mehmet ÇOBAN Mahmut LAZCAN İslam TÜRKLE Yakup GÖKTAŞ Sevda KIRILMAZ Mustafa YAPICI Ergin ACI Mustafa YILMAZ Ufuk HOLAT Aysel SAFA Erhan BULUT Aziz Çağlar ŞAHİN